

॥ ಸಮಾಧಿಧೇಷ್ಯಃ ॥

ಶ್ರೀ ಮಾನುತುಂಗಾಚಾರ್ಯರ ವಿರಚಿತ

ಭಕ್ತಾಮರ ಸ್ತೋತ್ರ

ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ

ಸಂಪಾದಕರು :

“ ಶಾಸ್ವರಸಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಿನೀರ್ದಿ ”

ಜಿ. ಧರ್ಮಣೀಂದ್ರಯ್ಯನವರು

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ದಿಗಂಬರ ಜ್ಯೇಂದ್ರ ನಂಹಿಲಾ ಸಮಾಜ, ದುಬ್ಬಳಿ

ಮಾನುತುಂಗ ತಕ್ಷಿ

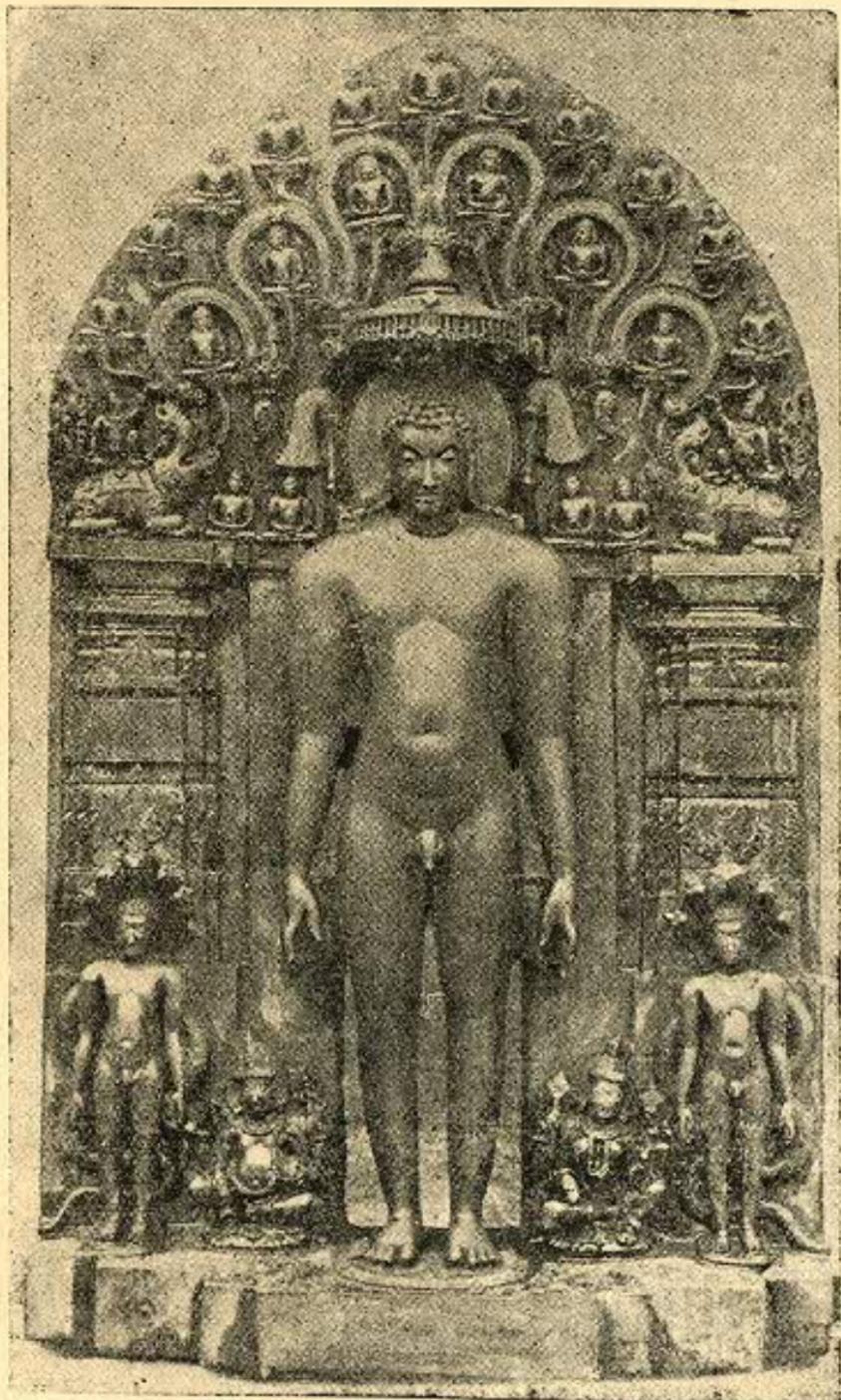
೨೫೯೦

ಕ್ರಸ್ತತಕ್ಷಿ

೧೯೬೪, ದಿಸೆಂಬರ

ಶಾಲಿವಾಹನ ತಕ್ಷಿ

೧೫೮೫

၅၁ ဗုဒ္ဓပိဋကတ် မိန္ဒီဘုရား အမျိုးဆုံး

॥ తీ వింతరాగాయనమః ॥

మోదల మాతు

జ్యేషధమింయరల్లి : భక్తిరస ప్రధానవాద పంచసోత్రగళన్ను
తీయదవరు ఆవర్హింప. పంచసోత్రగళిందరె భక్తానుర, కల్యాణ
మందిర, ఏకభావ, ఎతాపత్రార, భూపాలసోత్రగళిందు సదు. ఈ
సదు సోత్రగళన్ను లడుమంది కవిత్రిష్టరు తమ్మ ఆక్తపరికారా
థివాగి భవరోగ వ్యేద్యనాద శ్రీజినేత్రరనన్ను తమ్మ సిద్ధాంతఃకరు
ఐదింద స్వరిసుత్తా భక్తిరసాంతగ్రథదల్లి రచిసిరుత్తారే. మోదలనేయ
దాద శ్రీ భక్తానుర సోత్రత్ర (వ్యషభనాథ సోత్ర) వన్ను సుమారు
గిలనేయ తతమానదల్లి ఖజ్జయనియల్లిద్ద తీ నూనతుంగాచా
యారు రచిసిరుత్తారే.

పరమ పూజ్యవూ, పవిత్రవూ ఆద, భక్తానుర సోత్రపాతవన్ను
అనేకరు బಹు త్రదేయింద ప్రతి దివస పతెనమాడుత్తారే. అనేకరు
ఇదందుంటాద ఫలవన్ను పడెదిరుత్తారే. నమ్మ సమాజదల్లి అనే
కంగే సంస్కృత విద్యేయు అపరిచితవాగిరుపుదరింద ఈ సోత్రదల్లి
రున మహాత్మవన్ను తీయలారరు ఎంబుదన్ను తీయదు కన్నడ ఆధ
యింత్ర మంత్ర విధిమత్తు ఫలవన్ను కొందిదివర కథేయింద కొదిద
“ భక్తానుర వ్యక్తిసార సముచ్ఛయవేంబ ” మహా గ్రంథవన్ను
స్పృగ్రహాసి ఐలక్షంద్రసాగర సాప్తమిగళవరు (సరగూరు పాంత
వ్యునూరు) ప్రకటిమాడి పుణ్యభాగిగ్లాగిరుత్తారే. మేల్పంద గ్రంథ
దల్లి ప్రతిపాదిసిద విషయగళన్నే థమిప్రభావనాథి మహాత్మవూ,
పూజ్యవూ, భక్తిరసప్రధానవు ఆద కావ్య, మంచి, మంత్ర, సాధనా
విధిగళింద సంయోజిసి ఈ “ భక్తానుర సోత్ర కథా సంగ్రహ ”
ఎంట గ్రంథవన్నుప్ర కటిగొల్సిరుత్తది.

ವರಮ ಪೂಜ್ಯ ಮಾತಾ ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಕ್ರಿ. ೧೦೫ ಅನಂತಮತಿ ಆಮ್ಮನ
ವರು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲಿಯ ಚಾತುನಾರಾಸಾವಧಿಯ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ
ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಈ ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀ ದಿಗಂಬರ
ಜ್ಯೇನ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜದವರು ಈ ಗ್ರಂಥರಿಂದವಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪುಣ್ಯಭಾಗಿ
ಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಯಸ್ತರವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇತ್ಯಾಂತಹ ಪುಣ್ಯಶ್ರವ ಕಥೆಗಳ ಮೆತ್ತು ಜ್ಯೇನ ನಿತ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತ್ತಿಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯಜಾ
ಸಂಗ್ರಹಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸದುದೈತವಿರುವುದರಿಂದ
ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮಪ್ರೇಮಿಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥಗ
ಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಪರಿಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯಲಾಭವಾಗುವುದಲ್ಲಿದೆ
ಶ್ರೀ ದಿಗಂಬರ ಜ್ಯೇನ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜದವರು ಕೈಕೊಂಡ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ
ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರೇ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹವಿತ್ತಂತಾಗಂಸುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿರಬೇಕಿಲ್ಲ.
ಈ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರೇ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲಿ
ಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಮಯೋಚಿತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಸಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ
ಮತಿಯಾದ ನನಗಿ ಬಂದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ತಮ್ಮ
ಅಶೀವಾದ ವಚನದಿಂದ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಮಾತಾ ೧೦೫
ಶ್ರೀಅನಂತಮತಿ ಆಮ್ಮನವರ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪೂಜ್ಯ ಮಾತೆಯವರ ಆಜ್ಞಾ ನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಿಸೆಯ
ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸುಕೃತಾನುಭಂಧ ಸಕ್ರತ ಪುಣ್ಯ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದ
ಸಮಸ್ತ ದಿಗಂಬರ ಜ್ಯೇನಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹೃತ್ವಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಆಭಿ
ನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

“ನಹಿ ನಂತೆಯೇ ಕ್ರೈಸ್ತನ್ಯನೋ ನಿಹಂತಿ ವಿವರದನಾಂ” ಎಂಬ
ವಚನದಂತೆ ಆರುದ್ವಾದ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಯಾಥಾರ್ಥವಾದ
ಫಲವು ಎಂದಿಗೂ ದೊರೆಯಲಾಲದು. ಅದರಂತೆ ಆರುದ್ವಾದಿ ಪರಿಸುವುದ
ರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲಪೂರ್ಣಾಗಳಾರದಾವ್ಯಂದಿನ ವಿನಯತೀತಿಯ ರೂಪಾಂತರಿ:

ಕರಣ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಾರಮಾದುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ
ವಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸರ್ವರೂ “ ಈ ಭಕ್ತಾವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮಂತ್ರಗ
ಇನ್ನು ಪಾರಮಾದಿ ಪುಣ್ಯ ಭಾಗಿಗಳಾಗುವಿರೆಂದು ಅಂತಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಿತಡಿಗಳು ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು
ಸದಸದಿವೇಕ ಪಿಷ್ಟುನ್ನಿಲ್ಲಿಗಳು ಹಂತ ಸ್ವೀರ ನಾಜ್ಯಾಯಂದಂತೆ ಪತ್ರಣಿ ಸೂಕ್ತ
ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಟಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶಾಂತಿ ನಿಲಯ

ಹುಟ್ಟಿ
೨೬—೧೨—೨೨

“ಕಾವ್ಯರಸಿಕ”

“ಸಾಂಪ್ರದ್ಯ ವಿದ್ಯಾವಿನೋದಿ”
ಜಿ. ಧರಣೀಂದ್ರಯ,

ಶ್ರೀ ಮಾನುತುಂಗಾಳಕಾರ್ಯರು

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಭೋಜ ಮಹಾರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಆಸ್ಥಾನವು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಂಸರುಗಳಿಂದಲೂ, ಕವಿಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ವಿದ್ಯಗೋಣ್ಯ ಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಿದಾಸನು ತಿಲಕಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಉಜ್ಜಯಿನೀ ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವರ್ತಕನಾದ ಸುದತ್ತ ನೆಂಬ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯು ಮನೋಹರನೆಂಬ ತನ್ನ ಮಾಗನೀಯನೆ ರಾಜನ ಸಭಿಗೆ ಹೋದನು. ರಾಜನು ಇವರನ್ನು ಸೆನಾತ್ನಿನಿಂದ ಕುಶಲ ಪ್ರತ್ಯೇಯನ್ನಾದಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಮಾಗನಿಗೇನಾದರೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವೆಯೋ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಸುದತ್ತನು ಮಹಾರಾಜನೇ ! ತನ್ನ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಾದ್ವಾದ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತನಾದ ಶ್ರೀ ಧನಂಜಯ ಮಹಾಕವಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಬರೆದ ನಾಮಮಾಲ್ಯ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಕೆಲವು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಠಸ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜನು ಇಂಥ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಂಶನ ಹೇಸರನ್ನು ಈ ವರೀಗೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಅವರ ಭೀಟಿಯನ್ನು ಈ ವರೀಗೂ ನೀನು ಮಾಡಿಸದೇ ಇರಬಹುದೇ ? ಎಂದನು. ಕಾಳಿದಾಸನು ಇದನ್ನೂ ಸಿ ಅಸಹನೀಯಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು. ಮಹಾರಾಜನೇ ! ಈ ಧನಂಜಯನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಕನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ವಾಂಡಿತ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು ? ಎಂದನು. ರಾಜನು ಕಾಳಿದಾಸನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳಿದವನಂತೆ ಸಿಟಿನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಧನಂಜಯ ಕವಿಯನ್ನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದು ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಧನಂಜಯನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಬಳಿಕ ಬಂದು ಸುಂದರವಾದ ಆತೀವಾದ ರೂಪಕವಾದ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಭಿಕರನ್ನು ಅನಂದವರವರನಾಗ್ಗಿ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜನು ಧನಂಜಯನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಪ್ರಪಣತ ಪಂಡಿತರಿತ್ತಿರು. ನೀವು ಬರೆದ ನಾಮಮಾಲ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವದು ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಮಾತ್ಲ. ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ದೊಡ್ಡ

ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರಬಹುದು ಎಂದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಾಳಿದಾಸನು ಅಸುಯಿಸಬ್ಲ್ಯಾಸು ಮಹಾರಾಜನೇ ಈ ನಾಮಮಾಲ್ಯ ಗ್ರಂಥವು ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ಇದರ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ನಾಮಮಂಜರಿ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ ಎಂದನು. ಇಂಥ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಣರೇ ಹೊರತು ಈ ಬಡ ವರ್ತಕನು ಮಾಡಲು ಹ್ಯಾಗೆ ಶಕ್ತಿನು ಎಂದನು ? ಧನಂಜಯನು ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾರಾಜನೇ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಚಿಕ್ಕವಾಕ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಂದರ್ಭ ಸಲುವಾಗಿ ಬರಿದುದಾಗಿದೆ. ಎನ್ನುವದು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತನ್ನ ವರಕವಿಗಳಾದ ಕಾಳಿದಾಸನು ಹೇಳಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಶಿಖರವನ್ನು ಕೆಳಗಿದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ನಿದರ್ಶನಮಾಡಬಹುದು ಎಂದನು ರಾಜನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಗ್ರಂಥ ಕೆದಿಯುವದು ಆವಕ್ಕತ್ವ ಮಾಡಿದಂತಹನೇ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ನಂತರ ಆವರಿಗೆ ಮುಖ ಭಂಗವಾಗಿ, ಮಹಾರಾಜರೇ ಈ ಧನಂಜಯನು ಕೆಲವು ಕಾಲಮಾನಕುಂಗ ಮುನಿಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯತ್ವದ ಯಾವ ಗ್ರಂಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಕ್ರಮಾಭಾಗಿ ತಾವು ಇವನ ಗುರುವನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ನನ್ನೊಡನೆ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಇವನ ಪಾರಿಪರ್ಯವು ತನ್ನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದು ಎಂದನು. ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ತರಸ್ಯಾರ್ಥಿವಾದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಧನಂಜಯನು ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾರಾಜರೇ ನಿನ್ನ ಗುರುವಾದದಲ್ಲಿ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾಸರ್ವಾಂಗಾದ್ವಾರ ? ಮೊದಲು ನನ್ನೊಡನೆ ವಾಗ್ವಾದಮಾಡಲಿ ನಾನು ಆವರ ವಿದ್ವತ್ ಎಷ್ಟು ಇದೆಯಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡಿದನಂತರ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹೇಸರು ಎತ್ತಬೇಕು ಎಂದನು. ಧನಂಜಯನ ಸಾಂದರ್ಭ ಮಾರ್ಯಾದ ಮಾರ್ಯಾದ ವಾದದಿಂದ ಅನೇಕಸಲ ಕಾಳಿದಾಸನು ನಿರುತ್ತರನಾದನು. ಕಾಳಿದಾಸನು ಧನಂಜಯನ ಗುರುವಿನಕೂಡ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತೇನೇಂದು ಹೇಳಿದನು. ಧನಂಜಯನ ಸಹ್ಯವು ಬಲವಾದ್ದೆಂದು ರಾಜನು ಕಿಳಿದಾಗ್ಯಾ ಕಾಳಿದಾಸನ ಸಂತೋಷಾಭಾಗವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನುತುಂಗಾಳಕಾರ್ಯರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳಿದನು. ನಂತರ ರಾಜಭಟ್ಟರು ಶ್ರೀಮಾನುತುಂಗಾಳಕಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಭಿಗೆ ಬರಲು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದಕ್ಕೆ ಮುನಿಗಳು

ದೂತರನ್ನ ಕಾರಿಕು : ದೂತರೇ ! ನಾವು ರಾಜನ ಆಸಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಏನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ ? ನಾವು ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಯಾಚನೆಯನ್ನು ವೂಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜಭಟರು ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರು. ರಾಜನು ಆಗ್ರಹಪಟ್ಟಿ ಕರೆ ತರಲು ತರುಗಿ ಕಳಿಸಿದನು. ಆಗಲೂ ಮೇಲಿನಂತೆ ಉತ್ತರ ಬರಲು ರಾಜನು ಕೋಣಗೊಂಡು ಮುನಿಗಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಮಾರದಿಂದ ಕರಿತರಬೇಕೆಂದು ಅಜ್ಞಾಸಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ದೂತರು ಮುನಿಗಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಮಾರದಿಂದ ಸಭಿಗೆ ತಂದರು. ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಉಪಸರ್ಗವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ವೂನಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ರಾಜನು ಮತ್ತು ಸಭಿಕರು ಮುನಿಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಹುವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ವೂನವ್ಯಾಥಧಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀನಾನಕುಂಗಾಚಾರ್ಯರು ಮರುಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನಿಂತ ಕಾಳಿದಾಸನೇ ನೋದಲಾದ ವಿದ್ಯಾಂಶರೀಳಿ ಕೂಡಿ ಮುನಿಯನ್ನು ಜರೆದು ಮಾತನಾಡಿದರು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಅಳ್ಳಿಯನ್ನು ಮುರಿದ ಕಾರಣ ಅವರನ್ನು ಉ (ಅವರಳ) ಸುತ್ತುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾರಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಇಂಸಿದನು. ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ವತ್ತ ಶ್ರೀ ನಾನಕುಂಗಾಚಾರ್ಯರು ರಾಜನ ಉಪಸರ್ಗದ ಬಾದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತರಹದ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಕಳೆದು ನಾಳ್ಬಿನೆಯಿದನೆಯಂತೆ, ಮಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಿ ಗಭಿರವಾದ ಆದಿಸಾಧ ಸೋತ್ತು (ಭಕ್ತಮರಸೋತ್ತು) ನನ್ನ ರಚಿತ ಪರಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿಷಾನೆಯ ಉ ಬೀಗಗಳು ಕರಡಿಕಿದ್ದ ಭಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸ್ತುಭಾವವಾಗಿ ತೆರೆದವು. ಮುನಿಶ್ರೀಷ್ಠರು ಕಾರಾಗ್ರಹದಿಂದ ಹೊರಬಂದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ದೂತರು ರಾಜನಿಗೆ ನರದಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ರಾಜನೂ ಕೂಡಾ ವಿಸ್ತೃತಪಟ್ಟಿ ನೋಡಲಿನಂತೆ ಇವರನ್ನು ಉ (ಅವರಳ) ಸುತ್ತುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾರಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿಂಗಿಂದೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ದೂತರನ್ನು ನಿಲಿಸಿದನು.

ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮುನಿಗಳು ಹೊರಬಂದು ನೇರವಾಗಿ ರಾಜನ ಸಫೂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಮಹಾತ್ಮರ್ ದಿವ್ಯ ಶರೀರ ಮತ್ತು ತಪೋಪ್ರಭಾವ ದಿಂದ ರಾಜನ ಹೈದಯವು ಮತ್ತು ಆಸನವು ಕಂಸಿತವಾಯ್ತು ಮಹಾ

ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಕಾಳಿದಾಸನನ್ನು ಕರೆದು ಕವಿರಾಜನೇ ! ನನ್ನ ಆಸನವು ಕಂಪಾಯಿಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ ನಾನು ಒಂದುಕ್ಕೊಷ್ಟು ಇದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವದಿಳ್ಳಿ ಎಂದನು. ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಪ್ರತಿಕಾರವಾಡು ಎಂದನು. ಕಾಳಿದಾಸನು ಕಾಳಿಕಾ ಭಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಳು ಇತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಾನಕುಂಗ ಮುನಿಗಳ ತಪೋನುಹಿನೆಯಿಂದ ಇವರಪಾಶ್ವದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿ ದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಭಾದರು. ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯು ಪ್ರಬಾಪತಾಲಿಸಿಯಾದ ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಕೊಡಲೇ ಭಯಪಟ್ಟಿ ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯನ್ನು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದಳು. ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿ ದೇವಿಯು ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಗೆ ಅಹಿಂಸಾವ್ಯಾಪನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ನಂತರ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯು ಆದೃಶ್ಯಭಾದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮತ್ತು ಕಾಳಿದಾಸರು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ರಾಜನು ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಕ ಪ್ರತಿವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜ್ಯೇಷ್ಠಪಂಚನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಲು ಉಪ್ಯಕ್ತಾನಾದನು. ಇಷ್ವಾದಮೇಲೆ ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯು ಅಂತಧಾನಳಾದಳು.

ಪೂಜ್ಯ ತೀರಂ ಕ್ಷಮಾ ಅನಂತಮತಿ ಅಮೃತನವರ
ಹರಿಷಯ ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬಳಿಯ ಚಾತುಮಾನ

ಕೈನಾಚಾರ್ಯರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಅಚಾರ್ಯರ
ಸಾಯಂಸಾಗರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದಿವ್ಯ ಸ್ನಾಧಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪ್ತಿರಾದ ಸಾದ್ವಿಗಳವರು.

ಮಿರಜನ ಸಮೀಪದ ಗ್ರಾಮವಾದ ಅರಗ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಭಾಳವ್ಯ
ಪಡಗಾಂವೆ ಎಂಬೆ ಸತ್ಯಶಿಲ ಶ್ರವಕ ಅವರಿಗೆ ಸೆಕಲ ಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲ
ಆನ್ವಿಭಾಯಿ ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಕೆ. ಇವರು ಕ್ಷಮಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಜನ್ಮನು
ಶ್ರೀ ಕ. ಗಳಿಗಂ ರಲ್ಲಿ ಅಯಿತು. ತಾಯಿ ತಂಡೆಗಳ ಸಂಸ್ಥಾರಿದಿಂದ ಬಾಲ್ಯ
ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಇವರಲ್ಲಿ ಜೀವದರ್ಶನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಗುರುವಂದನೆ ನೊದಲೂ
ದವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಲೋಕರಾಧಿಯಂತೆ ಈ ಕೈನೆಯು ವಿನಾ
ಹವನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ವರನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಇವರ ಮಾನಸ್ಕನಲ್ಲಿ
ವ್ಯರಾಗ್ಯ ಪರಿಣಿತಿ ಇದ್ದು ದರಿಂದ ವಿವಾಹನಂತರವೂ ಸಂಸಾರ ವಿವರಂಗಳಲ್ಲಿ
ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮ ಧರ್ಮ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಬೆಂಗ ಎಂಬ ಉಲಂಗಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀ ಅಚಾರ್ಯರ ಸಾಯಂಸಾಗರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸಂಸಾರದ ನಶ್ಯದರೆಯನ್ನು
ವಿಫಲವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಕ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ವೇರಾಗ್ಯ ಉದಯವಾಗಿ
ಅನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೃಹಿತಿ ಗಂಭೀರ ಅಚಾರ್ಯರ ಸಾಯಂಸಾಗರ ಮುನಿ
ಮಹಾರಾಜರವರ ಹುಟ್ಟಿದಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು.

ದೀಕ್ಷಿತರಾದ ಮೇಲೆ ಸತಕ ಸಾಧಾರ್ಯ ತಪಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ
ಮತ್ತು ಖಾರಿತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಲತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ
ವರ್ಷ ಅನೇಕ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಚಾತುಮಾನಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಭವ್ಯಾರಿಗೆ ಹೀಕೋ
ಪದೀಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರವಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಡುತ್ತ
ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಧರ್ಮ ಸಂಕಟಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ
ತನಕ್ಕೆಯ ಸಾಮಾಧ್ಯದಿಂದ ದೂರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಧರಬ್ರಿರು,

ಸೊಲ್ಲಾಪುರ, ಕೊಲ್ಲಾಪುರ, ಬೆರಂಗಾಬಾದ, ಇಂದೋರ ನೊದಲಾದ
ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅನೇಕ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಚಾತುಮಾನಮಾಡಿ ಲೋಕ ಕಲಾಳಿ
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಂತಹ ಸಾಧಿವಾಣಿಯರು ತಮ್ಮ ಚಾತುಮಾನ ಸ್ವತ್ತ
ಪಾಲನೆಗೊಸ್ಕಾರ ಹುಬ್ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರುವದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹುಬ್ಬಳಿಯ
ನಗರದ ಸಮಸ್ತ ದಿಗಂಬರ ಜೈನ ಸಮಾಜದವರ ಪ್ರಣ್ಯೋದಯ ಕಾರಣ
ವಾಗಿ ಇದು ತಿಂಗಳು ಧರ್ಮಶ್ರವಣವಾಡಿ ಪ್ರಣ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಸುಸಂಧಿಯು
ಆನಾಯಾಸವಾಗಿ ದೊರೆತದ್ದು ಸಮಾಜದ ಪ್ರಾಣನುಂಧಿ ಪ್ರಣ್ಯ
ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ.

ಪೂಜ್ಯಮಾತಾ ಶ್ರೀ ಅನಂತಮತಿ ಅಮೃತವರು ಅರಗ ಇವರ ವರ್ಷ
ಯೋಗಸ್ತ ಹುಬ್ಬಳಿಯ ಶ್ರೀ ಶಾಂತನಾಥ ಜೀನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಷಾಡ ಶುದ್ಧಿ
ಜೆತುದರ್ಶಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕೊತ್ತೀರ ಶೆಂದ್ರ ಜೆತುದರ್ಶಿಯವರಿಗೆ
ಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರವಚನವು ಆವರಾಸ್ತ ಇ ಘಂಟೀಯಿಂದ ಉ ಘಂಟೀಯವರಿಗೆ
ನಿಧ್ಯತಾ ಪೂರ್ವಾನಾದ ಪೂರಾಣವು ಜರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪೂರಾಣವನ್ನು ಕೇಳಲು
ಜೈನ ಜೈನೇತರ ಸಮಾಜ ಬಂಧಾಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ಬರುತ್ತದ್ದರು. ಪೂಜ್ಯ
ಮಾತಾರವರು ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧಿ ಪಂಚಮಿಯಿಂದ ಜೆತುದರ್ಶಿಯ ವರಿಗೆ
ಗಂ ದಿವಸ ಪ್ರತಿದಿನ ಆವರಾಸ್ತ ನೋಪ್ಯತಾಸ್ತ ತತ್ತ್ವಾಧಿಸೂತ್ರವನ್ನು
ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿ ಉ ಘಂಟೀಯಿಂದ ಇ ಘಂಟೀಯವರಿಗೆ ದಶಲಕ್ಷಣ ಧರ್ಮಗ
ಳನ್ನು ಭಾದ್ರಪದ ಅನಂತ ಜೆತುದರ್ಶಿಯ ದಿನ ಶ್ರೀ ಅನಂತ ನೋಂಪಿಯ
ವಿಧಾನದ ಘಲವನ್ನು ಆತ್ಮೀಯದವರ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಹಾನವೀ
(ದಕ್ಷಾ) ದಲ್ಲಿ ಗಂ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜೀವದಯಾಷ್ಟವಿ ನೊದಲಾದ
ದಯಾಧರ್ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯೇಚ ಬಹುಳ ಅವನಾಸಿಯಿಂದು
ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿರ ಶಿಧಂತರ ನಿರ್ವಾಣ ಕಲಾಳಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಹು
ಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರವಚನವಿತ್ತು ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ತಿಕ ಶಂದ ಜೆತುದರ್ಶಿ ದಿವಸ
ಪ್ರತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹುಬ್ಬಳಿಯ ಸಮಸ್ತ ದಿಗಂಬರ ಜೈನ ಸಮಾಜ
ದವರೊಡನೆ ಪೂಜಾರಾಥನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಪಣೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಪ್ರಾಳಿತೀವರ್ಷದವ
ನ್ನಿತ್ತ ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

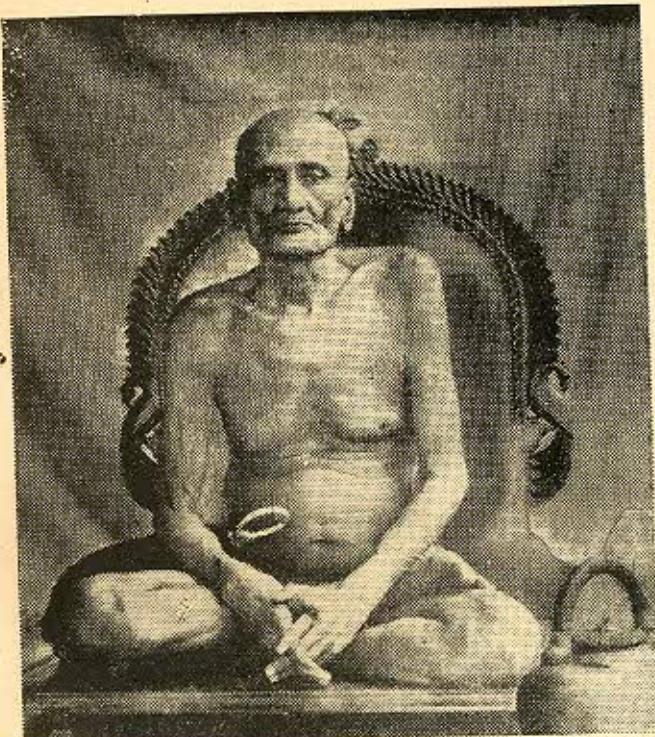
విషయానుక్రమణికే

తీర్థక్రమర	పేజెండం.
१८ నే సైత్రీత్రు — భక్తువురప్రణత వూలి	१
१९ నే „ — యస్యంస్తుతస్య	२
వేచుత్రీష్టియు కథి	३
२० నే సైత్రీత్రు — బుధ్యవినాసి	४
२१ నే „ — వశ్తుంగుణాన్నిఉ	५
సుమతి త్రీష్టియు కథి	६
२२ నే సైత్రీత్రు — సోదం తథాసి	७
२३ „ — అల్పకృతం	८०
२४ „ — త్రైష్టింస్తువేన	८०
సుధన త్రీష్టియు కథి	८१
२५ నే సైత్రీత్రు — నుత్పీకినాథ	८२
२६ „ — ఆస్తాంతవ	८३
కేతప త్రీష్టియు కథి	८४
२७ నే సైత్రీత్రు — నాత్మృద్ధం	८५
२८ నే సైత్రీత్రు — ద్వాషాపభగవంత	
శామ త్రీష్టియు కథి	८६
२९ నే సైత్రీత్రు — యైశాంకరాగ్రరుచిః	८७
సుబుద్ధి మంత్రియు కథి	८८
३० నే సొత్రు — వశ్తుంక్తితే	८९
३१ „ — సంపూర్ణమండళ	९०
డాహ ఎంబ శ్రవణశియు కథి	९१
३२ నే సొత్రు — చిత్రం కేమత్రు	९२
సుజన మహారాజన కథి	९३
३३ నే సొత్రు — సిధ్యామంవతీ	९४
३४ „ — నాస్తం కదాచిదుపయాసి	९५

నరవకి రాజన మగన కథి	१०
१८ నే సొత్రుత్రు — నిత్యోదయం	११
ఆదండనేంబ మంత్రియు కథి	१२
१९ నే సొత్రుత్రు — కిం కమరిఖా	१३
లష్ట్రుణనేంబ వ్యైశ్వన కథి	१४
२० నే సొత్రుత్రు — జ్ఞానం యథా	१५
మహిపతి రాజన కథి	१६
२१ నే సొత్రుత్రు — మస్యేవరం	१७
జివనంది మునియు కథి	१८
२२ నే సొత్రుత్రు — స్త్రీణాం కతాని	१९
మతిసాగర మునియు కథి	२०
२३ నే సొత్రుత్రు — త్వామానునంకి	२१
ఆయుసంది మునియు కథి	२२
२४ నే సొత్రుత్రు — త్వామమయం	२३
२५ నే „ — బుద్ధస్త్రుమేవ	२४
జితారి మహారాజన కథి	२५
२६ నే సొత్రుత్రు — తుభ్యన్నము	२६
ధనమిత్ర త్రీష్టియు కథి	२७
२७ నే సొత్రుత్రు — కోవిశ్యులోత్రు	२८
హరభూపతి మహారాజన కథి	२९
२८ నే సొత్రుత్రు — ఉచ్ఛేర తోఽకశరు	३०
రూపకుండలియెంబ రాజపుత్రియు కథి	३१
२९ నే సొత్రుత్రు — సింహాసనే	३२
జయసేన మహారాణియు కథి	३३
३० నే సొత్రుత్రు — కుందావదాత	३४
३१ „ — భత్రత్రుయం	
పరువాలన కథి	३५
३२ నే సొత్రుస్త్రు — గంభిరతార రసపూరిక	३६

೪೨	— ಮಂಡಾರ ಸುಂದರೆನ	೪೨
೪೩	ಮದನ ಸುಂದರಿ ಮಹಾರಾಜೀಯ ಕಥೆ ದ್ವಾರಾ ಕಿರಣದಿ	೪೩
೪೪	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಶಂಭವ್ಯಭಾವೆಯಿಂದ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೪೪
೪೫	” — ಸ್ವಾರಾಪವರ್ಗ	೪೫
೪೬	ಮಹಾಸೇನಾ ರಾಜನ ಕಥೆ ದ್ವಾರಾ ಕಿರಣದಿ	೪೬
೪೭	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಉನ್ನದ್ರ ಹೇಮವನ ಕಥೆ ಯಂತ್ರಣ್ಣಾರ್ಥ	೪೭
೪೮	ಕಾಮಲತೆಯಂಬ ರಾಜಷ್ಟ್ರಿಯ ಕಥೆ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೪೮
೪೯	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಇತ್ತಂ ಯಥಾತ್ಮವ ದ್ವಾರಾ ಕಿರಣದಿ	೪೯
೫೦	ಜನಾಸ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ ದ್ವಾರಾ ಕಿರಣದಿ	೫೦
೫೧	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಶೋತನ್ನಾವಿಲ ದ್ವಾರಾ ಕಿರಣದಿ	೫೧
೫೨	ಸೋಧುರಾಜನ ಕಥೆ ದ್ವಾರಾ ಕಿರಣದಿ	೫೨
೫೩	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಬಿನ್ನೇಭಕ್ತಂಭಗಲ ದ್ವಾರಾ ರಾಜನದಿ	೫೩
೫೪	ದೇವರಾಜ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ ದ್ವಾರಾ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೫೪
೫೫	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಕಲ್ಪಂತಕಾಲ ದ್ವಾರಾ ದಿಂದಾರ್ಥ	೫೫
೫೬	ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನೆಂಬ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ ದ್ವಾರಾ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೫೬
೫೭	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ರತ್ನೇಕ್ಷಣ ದ್ವಾರಾ —	೫೭
೫೮	ಧೃಡವರ್ತಿಯ ಕಥೆ ಧೃತ ದಾಜಣೆಯಾದೆಂದರೆ	೫೮
೫೯	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ವಲ್ತರಂಗ ದ್ವಾರಾ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೫೯
೬೦	” — ಕುಂತಾಗ್ರ ಬಿನ್ನೆ ದ್ವಾರಾ ಕಿರಣದಿ	೬೦
೬೧	ಗುಣವನ್ನೆಂಬ ರಾಜಷ್ಟ್ರನ ಕಥೆ ದ್ವಾರಾ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೬೧
೬೨	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಅಂಬೋನಿಧಿ ದ್ವಾರಾ ಕಿರಣದಿ	೬೨
೬೩	ಧನವಾಹ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ	೬೩
೬೪	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಉದ್ಭವತಭಿಷಣ ದ್ವಾರಾ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೬೪
೬೫	ರಾಜಹಂಸನೆಂಬ ರಾಜಷ್ಟ್ರನ ಕಥೆ	೬೫
೬೬	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಅಪಾದಕಂತ ದ್ವಾರಾ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೬೬
೬೭	ರಣಪಾಲ ರಾಜಕುಮಾರನ ಕಥೆ ದ್ವಾರಾ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೬೭
೬೮	ನೇ ಸೋತ್ರೆ — ಮತ್ತದ್ವಿಪೇಂದ್ರ ದ್ವಾರಾ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೬೮
೬೯	” — ಸೋತ್ರೆಪ್ರಜಂ ದ್ವಾರಾ —	೬೯
೭೦	ರಾಯನಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಯ ಕಥೆ ಧೃತ ದಾಜಣೆ	೭೦
೭೧	ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಕರಣ್ಣಿಕರ ದಾಜಣೆಯಂಗ — ತ್ರಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ	೭೧

ತ್ರಿಮಂದಿಷ್ಟ ಗಂಬರಾಚಾರ್ಯರ್ ಚಾರಿತ್ರಜ್ಞರ್ ವರ್ತಿ
ಸ್ವಾಸ್ಥಿತ್ತಿಂದ ಗಂಬರಾಚಾರ್ಯರ್ ಮಹಾರಾಜರು

ಇವರಿಂದಲೇ ವರ್ತಮಾನಯುಗದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂದಿ
ಅಧಿಕರಿ ಉದ್ಘೋತವಾಗಿದೆ.

ಶುದ್ಧ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಯೋಗ

ದಯವಿಟ್ಟು ಮೊದಲು ಈ ಅಶ್ವನ್ನು ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಂಡು
ಪರನ ಮಾಡಬೇಕು

ವೇಜು	ಮಂಜು	ಅಪುದ್ದ	ಶುದ್ಧ
೨೫	೬	ಮೋದಲಾದ	ಮೊದಲಾದ
೨೬	೧೦	ಮೇರುಪರ್ವತ	ಮೇರುಪರ್ವತ
೨೭	೧೦	ತೀಳದವನಾದು	ತೀಳದವನಾದ
೨೮	೧೨	ಸಮೃದ್ಧಿಸ್ತಿಗಳಿಗೆ	ಸಮೃದ್ಧಿಸ್ತಿಗಳಿಗೆ
೨೯	೨	ಅಹ್ಮತ್ವರಮೇರ್ಪರ	ಅಹ್ಮತ್ವರಮೇರ್ಪರ
೩೦	೫	ನಾಗಿದನ್ನು	ನಾಗಿದನ್ನು
೩೧	೨	ಪ್ರೀವಾಚಿತ	ಪ್ರೀವಾಚಿತ
೩೨	೧೯	ಜೈನ್	ಜೈನ್
,,	೨೨	ರಾಜಾಜ್ಞಾಯನು	ರಾಜಾಜ್ಞಾಯನ್ನು
೩೩	೨೫	ರಾಜ್ಯಪರಿವಾಲನೆ	ರಾಜ್ಯಪರಿವಾಲನೆ
೩೪	೧೯	ಘರಂಗೆಗಳಿಂದ	ಘರಂಗೆಗಳಿಂದ
೩೫	೧೯	ಭಿನ್ನೇಭಕೆಂಭ	ಭಿನ್ನೇಭಕೆಂಭ
೩೬	೧	ಉಂಸೇ ಕಾವ್ಯ	ಉಂಸೇ ಕಾವ್ಯ
೩೭	೧೨	ಮಂತ್ರ ಸೋತ್ರ	ಮಂತ್ರ ಸೋತ್ರ
೩೯	೬	ಜೈನ	ಜೈನ
೪೦	೬	ಒಗದಾತ್ಯಂತ	ಒಗದಾತ್ಯಂತ

ಜೊರಿತ್ತ, ಚಕ್ಕವಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಿತ್ತೀರ್ ತಾಂತಿಸಾಗರ
ನುನಿಮಹಾರಾಜರ ಶ್ರೀಯಾಗ್ರ ಶಿಷ್ಟರಾದ

పరమాష్టమ, స్వాద్యాదకేసరి, షట్కోగ్గునచ్చక్కనతి,
నవజీవి జిహెక్కు తేక్కులయోద్ధరక్, జనధమాక్రూభావక
తపోణిధి, సద్భ్విధ రథ్మకర, అభినవమంతబ్దధ్వంశాయి,
తీవ్రిద్ధి చూడానుణి.

ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ೧೦೮ ಪಾರ್ಯಾಸಾಗರ ನಿಗ್ರಂಥವುನಿ ಹುಹಾರಾಜರವರು ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ

ಸ್ವಾದ್ಯಾದಕೆಂಪರಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಚಾರ್ಯರವರು
ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ನಾಯಾಗರ ಮುನಿ ಮಹಾರಾಜರವರ ಸ್ತುತಿಗ್ರಾಹಿ ಕಿಷ್ಟರಾದ

ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಗಂಜ ಪ್ರಾಜ್ಯ ಶ್ರೀ. ಅನಂತಮತಿ ಅನ್ನನವರು
ಅರಗ

॥ ನಮಃ ಸ್ತಾದ್ಯೇಭ್ಯಃ ॥

೭೧ ಮಾನುತ್ವಂಗಾಚಾರ್ಯರ್ ವಿರಚಿತ

ಭಕ್ತಾನುರ ಸ್ವಾತ್ಮ

ಕಾನ್ವ	ಭಕ್ತಾನುರ್ಗಸ್ತಿತ ನೂಲಿ ನುಳಿಸ್ತಭಾಷಾ । ಮುದ್ದೀತಕಂ ದಲಿತ ಪಾಪತನೋಮಿತಾನಂ ॥ ಸನ್ಯಾಸ ಪ್ರಾಣನ್ಯಾಜನಾದ ಯುಗಂ ಯುಗಾದಾ । ವಾಲಂಬನಂ ಭವಜಲೇ ವರ್ತತಾಂ ಜನಾನಾಂ ॥೧॥
ಮುದ್ದಿ -	೬೧ ಶ್ರೀಂ ಅಹೋ ಇವೋ ಅರಹಂತಾಣಂ ಇವೋ ಜಿಸ್ವಾಣಂ ೬೨ ಹೃಂ ಶ್ರೀಂ ಹೃಂಹೃಂಹೃಂ ಹೃಃ ಆ ಸಿ ಅ ಉ ಸ್ವ ಅಪ್ರತಿ ಚಕ್ರೇಷ್ಟ್ರೋ ನಿಂಬಕ್ಕಾರ್ಯ ರ್ಯಾರ್ಮಂ ರ್ಯಾರ್ಮಂ ಸ್ವಾಹಾ ॥
ಮಂತ್ರ -	೬೩ ಹೃಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರೀಂ ಖ್ರೀಂ ಖ್ರೀಂ ಕಾರ್ಪ ೬೪ ಶ್ರೀಂ ಸಮೋ ಸ್ವಾಹಾ ॥
ವಿಧಿ —	ಕಾನ್ವ ಮುದ್ದಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿ ಶ್ರವಂಧಾಯಾಕಾಲಗಳ ಲೀಯು ಗಂಗ ಸಾರೆ ಜಿಸಿಸತತಕದ್ದು. ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವ ತಾಂನ್ಯಾದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಸ್ವಾಳಾಪ್ರತಿಸ್ಥಾನಾದಿ ಅಪ್ರವಿಧಾಚನೆಗಳಿಂದದರ್ಶಿಸಿ ಸನ್ವಿಷದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಷ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಕಲ ಸಂಭವನ್ಯಾದಿ ಸಂಭವನ್ಯಾ ಲಪ್ತಿಲಾಭ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

॥೮॥ ಯಸ್ಯಂಸ್ತುತಸ್ಯಕಲವಾಜ್ಯಯತತ್ತ್ವಜೀಳಾ |
 ದುಧ್ಯಿತಬ್ದಿಪಟುಭಸ್ತುರಲೋಕನಾಷ್ಟೇ ||
 ಸೈಲ್ವಿತ್ರೇಜಗತಿತಯಃತತರ್ಯಾರುಡಾರ್ಥಿ |
 ಸೈಲ್ವಿಸ್ಯೇಕಿಳಾಹಮಃಪಿತಂಪ್ರಥಮಂಜಿನೇಂದ್ರಂ

॥೮॥

ಮಂತ್ರಿ - ೬೦ ಹ್ರೀಂ ಆಹಂ ಇಮೋ ಓಂ ಜಿತಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ೬೦ ಹ್ರೀಂ ಶ್ರೀಂ ಕ್ಲೀಂ ಬ್ರಹ್ಮಂ ನಮಃ

ವಿಧಿ - ಈ ಕಾವ್ಯ ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳು ಸಮಾವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತತ್ತ್ವವಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದಿನವರೆಗೆ ದಿನಂಪ್ರತಿ ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ೧೦ ಸಾರೆ ಜಪಮಾಡಿ ತಥಾ ದಿನಂ ಪ್ರತಿದಿನಾಂಗ ಧೂಪದಿಂದ (೧೦೦) ಸಾರೆ ಹೊಮ್ಮಮಾಡಿ ಸಾವಿರ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಷ್ಪರನನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನಪೂರ್ವಾಹಾಡಿದರೆ ತತ್ತ್ವವಿನ ಉಚ್ಚಾರಿಸಿನವಾದಿತು.

ಭಾವಾರ್ಥ - (ಕಾವ್ಯ ೮-೨) ಭಕ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಸಲ್ಪಿಟ್ಟ ಕರಿಂಬಿಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ, ಪಾಪರೂಪ ಅಂಥಕಾರ ವನ್ನು ನಾಶಪಾಡಿದ, ಚತುರ್ಥಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅಥಾರ ರೂಪವಾದ ಜಿನೇಶ್ವರನನ್ನು ಜೆನಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿ, ಯಾವನು ಸಮಸ್ತ ವಚನ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಿ ತಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವ ದೇವೇಂದ್ರರೂಪಗಳಿಂದ ತ್ರಿಲೋಕ ಚಕ್ರಹಾರ ಕರಾದ ಉತ್ತಮ ಸೈಲ್ವಿತ್ರೇಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಿಟ್ಟನೋ ಅಂತಹ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೀಧರಂಕರಾದ ವ್ಯಾಪಭಾಸ್ಯಮಿಯನ್ನು ಸೈಲ್ವಿತ್ರೇಪಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಭರತವಿಂಡದ ಧಾರಾನಗರದ ಭೋಜರಾಜಸಿಂಹ ನಾಗಪಾಠದಿಂದ ಬಂದಿಸಲ್ಪಿಟ್ಟ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದಾಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗ-ಅನೇ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವರಿಸಿ ಘಳಹೊಂದಿದ.

ಹೇಮಶ್ರೀಷ್ವಿಯ ಕಥೆ ||೧||

ಭರತವಿಂಡದಲ್ಲಿ ಧಾರಾನಗರವೆಂಬ ರಾಜಧಾನಿ ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಭೋಜನೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ವಲಡೆತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನನಾ ರೂಢಿಸಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಣರುಗಳ ಗುಂಪು ಬಂದು ಎಲ್ಲೆ ಅರಸನೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೈವ ಸಾಂಧಿಧ್ಯದಿಂದಲೋ ಬೈಷಧ ಪ್ರಯೋಗದ ದೇಶಿಯಿಂದಲೋ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನಾರಾದ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳು ಅಧಿಕವಾದಾರರೆ. ಮಂತ್ರ ಸಾವಾಧ್ಯದಿಂದ ಲೋಹ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದ ನಾನತುಂಗಾಜಾಯರಿಂದ ಭಕ್ತಾನುರ ಸೈಲ್ವಿತ್ರದ ಅತಿಶಯವು ಶೂರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಿಟ್ಟೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆವು. ಈಗ ಅಂಥ ಮಹಾತ್ಮರು ಇರುವುದು ಅಸಂಭವವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮುಖಾರಾಜನು ತನ್ನ ಸಭಾಸಾಂದರ್ಶಿಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಪುರುಷರು ಇರುವರೆ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ಓರ್ವನು ಹೇ ಪ್ರಭುನೇ, ಶ್ರವಕಾರೆ ನಿಪುಣನೂ, ಭಕ್ತಾನುರ ಸೈಲ್ವಿತ್ರ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಉಳಿವನೂ ಅದ “ಹೇಮಶ್ರೀಷ್ವಿ” ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ರಾಜನು ಸರಿಸ್ತೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಕೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲು ತನ್ನ ಸಿವಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ರಾಜಾಳ್ಜೀಯ ಮೇರಿಗೆ ಆ ಶ್ರೀಷ್ವಿಯು ರಾಜನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದನು. ರಾಜನು ಬಂದಂಥಾ ಸಮ್ಯಕ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಉಚಿತಾಸನ ವಿತ್ತ ಸಕ್ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲೆ ಶ್ರೀಷ್ವಿಯೇ “ಭಕ್ತಾನುರ ಸೈಲ್ವಿತ್ರ”ದ ಸ್ವರಣವು ಇನಿಗರುವದೇ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ಆ “ಭಕ್ತಾನುರ ಸೈಲ್ವಿತ್ರ”ದ ಫಲ

ದಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಸನ್ಯಾಸ ದೊರೆಯಿತು. ಸ್ತೋತ್ರದ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳಲು
ಅಸದಳವೆಂದನು.

ರಾಜನು ಆ ಮಂತ್ರಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇಕೆಂದು ಕೂತೂಹಲನಾಗಿ
ಮಾರುದಿವಸಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನಿತ್ತು ಆ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಾಗಪಾಠದಿಂದ
ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಗರದ ಒಂದು ಹಾಳುಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದನು ಆ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿಬಿದ್ದ
ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯು ರಾಜನಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯಭಾವನ ಮಾಡದೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತ ಕರ್ಮ
ಫಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕರ್ಮ ನಿರ್ಜರಿಯ ಸವ್ಯಕ್ರಿಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ತದೇಕ
ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಶಾಂತಿಗಳ ಶೈಲೀಕ, ಖಂಡಿ, ಖಂಡಿ, ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಂತಿ
ನಾಥ ಭಗವಾನನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೇದ
ಲನೇ ದಿನ್ವದ ನೋದಲನೇ ಯಾವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಜಿನ ಶಾಸನ ದೇವತೆಯಾದ
ಚಕ್ರೀಕೃರಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಾದಳು. ಆ ದೇವತೆಯ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಫಲವಾಗಿ
ಹೇಮಶ್ರೀಷ್ಟಿಯ ನಾಗಪಾಠಕ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಭಾವಿಯು ಚುಲಕ ಪ್ರಮಾಣ
ವಾಯಿತು. ಸಂಸಾರದುಃಖನಾಶಕವಾದ ಆರ್ಥಸ್ಯಾಮಸ್ಯಾಂತರ್ಯಾಮಂಧ
ವನ್ನು ತಪ್ಸಿಸುವುದೇನಾಶ್ಯಯ ?

ಭಕ್ತವಶ್ವಲೆಯಾದ ಚಕ್ರೀಕೃರಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಮಶ್ರೀಷ್ಟಿಯೇ ನನ್ನ
ಮಾಡನ್ನು ಕೇಳು. ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸವ್ಯಕ್ರಿಯ ಭಾವನಾ ಸ್ತೋತ್ರ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾಗಪಾಠದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ
ಹಾಳುಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಡುಹಿಡ ರಾಜನನ್ನೇ ನಾಗಪಾಠದಿಂದ ಬಂಧಿಸುತ್ತೇನೆ.
ನೀನು ಈ ಶೈಲೀಕ (ಶಾಂತಿಗಳಿಂದ) ಪ್ರತಿದಿನ ನಿರಸನ್ನು ವಂತ್ರಿಸಿ
ಆ ನಿರಸನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುವದರಿಂದಲೇ ಆ ರಾಜನ ಪಾಠವು ಹಂಯುವುದು
ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಡಳು.

ಚಕ್ರೀಕೃರಿಯು ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ನಾಗಪಾಠದಿಂದ
ಬಂಧಿಸಿ ಎಲ್ಲಿ ರಾಜನೇ ನೀನು ಯಾವ ಸಮ್ಮಾ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿಕ್ರೇ
ಮಾಡಲು ನಿರ್ವಿಕೃತವಾಗಿ ನಾಗಪಾಠದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಹಾಳು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ
ನೂಕಿಸಿದೆಯೋ ಆ ಮಹಾತ್ಮನಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಬಂಧಿವೆನೋಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ

ಮತ್ತಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಪಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಾಗಿ ಅಂತರ್ಧಾನವಾ
ದಳು ರಾಜನು ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಕೆ ಪರಾತ್ಮಾಪರಷ್ಟ ಆ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕರೆ
ಯಿಸಿ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಗ್ರಿದನು. ಸಮೃದ್ಧಿಸ್ತೀಯು ಕಾಷನ ದೇವತೆಯ
ವಾಕ್ಯಪ್ರಕಾರ (ಶಾಂತಿಗಳಿಂದ) ಶೈಲೀಕಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಸಿ ಮಂತ್ರ
ಶೂರಿತ ನಿರಸಿದ ಪ್ರೇರಿಸುವಲು ರಾಜನ ನಾಗಪಾಠವು ಸದಿಲವಾಗಿ ಬಂಧ
ವಿನೋಚನೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಖೋಜರಾಜನೇ ವೇದಿದಳಾದ ಸಮಸ್ತ
ಜನಗಳ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದುಂಟಾದ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಸಂತೋಷಭರಿತ
ರಾಗಿ ಆ ಹೇಮಶ್ರೀಷ್ಟಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಉದುಗರೆಯನ್ನಿತ್ತು. ಸನ್ಯಾಸಿ
ಸ್ತೋತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೆಂಡಾಡಿದರು.

॥ಕಾವ್ಯ॥ ಮಧ್ಯಾವಿನಾಮಿ ವಿಖಧಾಚಿತ ಪಾದಪೀಠ |
ಸ್ತೋತುಂ ಸಮುದ್ರತ ಮುತಿರಿಗತತ್ಪ್ರಪ್ರೇಹಂ ||
ಬಾಲಂ ವಿಹಾರು ಜಲಸಂಸ್ಕಿರ್ತ ಮಿಂದುಬಿಂಬ -
ಮನುಃಕ ಇಷ್ಟುಕ ಜನಃ ಸಹಸ್ರಾಗ್ರಹಿತುಂ ||॥

ಘನ್ಯಿ - ಒಂ ಶ್ರೀಂ ಭರತಂಜಮೋ ಪರಮೋಹಿ ಜಿಜಾಣಂ ||
ಮಂತ್ರ - ಒಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರೀಂ ಕ್ಷಿಂ ಸಿದ್ಧಿಭೈಃ ಬುದ್ದೇಭೈಃ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿದಾ
ಯಕ್ಷೇಭೈಃ ನಮಃ ಸ್ವಾತಾ ||
ವಿಧಿ - ಶಾಂತಿಪೂರ್ವಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಾಠವೂಡಿಯಂತ್ರನ್ನು ಸೀಡಬ
ದಲ್ಲಿದ್ವರೆ ಕತ್ತುವಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಬಂಧವಾದಿತು.

ಶಾಂತಿಪೂರ್ವಾಭಿರ್ - ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತನಾದ ಪಾದಗಳಾಲ್
ಎಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಬಂಡಿ ಇಲ್ಲಿದ್ವರೂ
ನಿರ್ಬಂಧನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ಉದ್ಯುತ್ತಾಗಿರುವೆನು. ನೀನಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರ
ಬಿಂಬವನ್ನು ಸಣ್ಣಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ಹಿಡಿಯಲಪ್ರೇರಿಸುವರು ?
ಯಾರೂ ಅವೇಕ್ಷಿಸಲಾರು. ||೩||

ಭಕ್ತಿಪುರ ಸೈಲ್ವತ್ರ

- ಕಾವ್ಯ - ವಕ್ತುಂ ಗುಣಾನ್ಗೀಂ ಸಮುದ್ರ ಕರ್ಣಾಂಕ ಕಾಂತಾನ್ |
ಕಸ್ತೇ ಕ್ಷಮುಃ ಸುರಗಾರುಪ್ರತಿಷೇಷಿ ಬುದ್ಧಾಃ ||
ಕಾಂತಾಲಪನನೋದ್ದ ಕಸ್ತಕೃಷಕ್ರಂ |
ಕೋನಾ ತರಿತು ಮಲಮಂಬುಸಿಧಿಂ ಭಾಜಾಭಾಃಂ ||೩||
- ಹುದ್ದಿ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹಂಂಕಾರೋ ಸತ್ಯೋಽಂ ಜಿಜಾಂ ||
- ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರೀಶ್ರೀಂ ಕ್ಷೀಂ ಜಲಜಾತ್ರಾಜಲದೇವತಾ ಭೋಃ |
ಸನೋ ಸಮುಃ ಸಾಂತಾ ||
- ವಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯ ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳು ಸರ್ವಾಪದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಒಲೆಯೋ
ಳಗೆ ವಿಳಾಸಗಳು ಒರ್ಮಾವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾವಾರ್ಥ ಕಾವ್ಯ ೪ — ಎಲ್ಲ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ವಿಶಾಲಗುಣಗಳುಷ್ಠಿ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಚಂದ್ರನಂತೆ ನಿರ್ವಲವಾಗಿರುವ ಸಿನ್ನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿ
ಯಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ಸ್ವರ್ಚಯಂತಿರುವವನೂ ವರ್ಣನೆವಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥನ್ನು.
ಪ್ರಾಣಯಕಾಲದ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿಕ್ತವಾದ ನೋಸಕೆ ವಿಳಾಸಗಳಿಂದ
ತುಂಬಿದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜಗಳಿಂದ ಯಾರು ಈಜಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಮ
ಫರು? ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥರಿಲ್ಲ.

ಕಾವ್ಯ ೫-೬ ಮಂತ್ರಸ್ವರ್ಚಯಂದ ಭರತಮಂಡದ ಜಂಬೂ ದ್ವಿತೀಯದ
ಅವಂತೀ ದೇಶದ ಉಜ್ಜಿಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ದರಿದ್ರ ಶಿರೀಂವಾಳಿಯಾದ
ಸುಮಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಗೆ ಸಿಹಿತಾರ್ತನ ಮುನಿಗಳ ಉಪದೇಶದಿಂದ ದರಿದ್ರ ನಿವಾ
ರಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇ.

ಕಾವ್ಯ ೭-೮ ಸೈಲ್ವತ್ರ ಸೈಲ್ವತ್ರ ಘಟಹಂಡಿದ

ಸುಮಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಕಥೆ ||೭||

ಈ ಜಂಭೂದ್ವಿತೀಪಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರವಾದ ಭರತಮಂಡದಲ್ಲಿ ಧನಧಾನ್ಯಗ
ಳಂದ ತುಂಬಿರುವ ಮನೋಹರವಾದ ಅವಂತೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ವಿಶಾಲವಾದ
ಘಟ್ಯಯುವುಳ್ಳ ಉಜ್ಜಿಯಿನಿ ಎಂಬ ನಗರವಿತ್ತು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ದರಿದ್ರ
ಶಿರೀಂವಾಳಿಯಾದ ಸುಮಾತಿ ಎಂಬ ಸೈಲ್ವತ್ರನು ವಾಸವಾಡುತ್ತದ್ದನು.

ಆ ನಗರದ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನಿಯಮಾಲಂಕಾರರಾದ ಸಿಹಿತಾರ್ತವರೀಂಬ
ಜಿನಮುಂಬಿಂದಿರುವ ಸರ್ವಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬುದ್ಧತನದ ಭವಸೆಯಿಂದ
ತೊಳಿಳಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ದರ್ಕನಕ್ಕೆ ಹೊದನು. ಆ ಮುನಿಗ
ಳಂದು ಪದೇತಿಸಲಬ್ಬಿ ಸ್ವರ್ಪ ಸ್ವರ್ಗಸಾಖಿವನನ್ನು ಕೊಡುವ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗವೆಯಾನ್ನು
ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಾನುರಾಗಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೃಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು “ಹೇ !
ಸ್ವಾಮಿನಾ” ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆತ ದುಖಿಕರವಾದ, ಪ್ರಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ
ಯಾದ ದಾರ್ದ್ರ್ಯವನನ್ನು ನಾಶವಾಡುವ, ಉಪಾಯವನನ್ನು ಹೇಳಿ ಎಂದು
ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಧರ್ಮಾನುರಾಗಿ ಸುಮಾತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮುನಿಯು “ಎಲ್ಲಿ
ಸುಮಾತಿಯೇ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಧಿಕಾನುಸಾರ ನಿನ್ನ ದಃಖಿನಾಶವಾಗುವ
ಶ್ರೀ ಜನನ ಸೈಲ್ವತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಶ್ರೀಕರಣ ಪೂರ್ವ ಕ
ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠಾ ಆ ಸೈಲ್ವತ್ರವನ್ನು ಪರಣವಾಡುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ದಾರ್ದ್ರ್ಯ ಕಷ್ಟ
ಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮುನಿಯು ಶಂಭಾತೀವಾದ
ರೂಪಿ ವಚನವನ್ನು ಸಂತೋಷಭಿತ್ತಿದಿಂದ ಕೇಳಿ, ತಾನು ಗುರುಗಳಿಂದ ಉಪ
ದೇಶಿಸಲಬ್ಬಿ (ಕಾವ್ಯ ೭-೮) ಪರಿಸುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಮುನಿಗ
ಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಮನೇಗೆ ಬಂದು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರತ ಪರಿಸಾಲನೆ
ವಾಡುತ್ತದ್ದನು.

ಹೀಗರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ್ನ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ, ತನ್ನ ಸಹೋದರ್ಯೇಗಳೂಡನೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪರದೇಶ ಗಮನ ಮಾಡಲು ಹಡಗನನ್ನು ಹಕ್ಕಿದನು. ಹಡಗು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಸೂತ್ರಾಗಿ ಎದ್ದ ಪ್ರಚಂಡ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಲೆಗಳ ಹೊಡತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಅಲ್ಲೊಲ ಕಲ್ಲೊಲಿವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಪ್ರಸಂಗಳಂಟಾಯಿತು. ಹಡಗದಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಧೃತಿಗುಂದಿ “ ಸಂಕಟಿಂದಾಗ ನೆಂಕಟಿರಮಣ ”ನೆಂಬಂತೆ ತನ್ನ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಸ್ತುತಿಸ್ತೇಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅದೇ ಹಡಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮತಿ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯು ಚಾಂಚಲ್ಯಾನನಸ್ತಾನಾಗದೆ ಸಮ್ಮಾಂತಿಸಿ ವನ್ನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಸಿಹಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಗಳಿಂದ ಉಬದೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾವ್ಯ (೨-೩) ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಸಲು ಶ್ರೀ ಜಿನ ಶಾಸನದೇವತೆಯಾದ ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯು ಪ್ರಕೃಷ್ಟಾಗಿ ಹಡಗನನ್ನು ಸುರ್ಪಾತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಲ್ಪನಂತೆಮಾಡಿ ಭಗವದ್ಭೂತಕರಾದ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಗೆ ಸಂಚರಣೆಗಳನ್ನಿಂತು ಅವತಾರಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವರಿಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಹೇಳ ಕುಭಾತೀವಾದಗ್ರೇದು ಅಂತದಾರಣಾಂದಾಳು.

ದಿನ್ನಸೇತ್ತುಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸುಮತಿ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯು ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಗಿ ಮಾಡಿ ಧನವಂತನೂ, ಮಾಡಿ ಶ್ರಾಗಿಯೂ ಆಗಿ ಪಾಸಿಗಳಿಂದ ಹೊಂದಲಬೇಕಾದ ಪುಣ್ಯಫಲವನ್ನು ನಂಭಿಸಿದನು.

॥ ಕಾವ್ಯ ॥ ಸೋಽಹಂ ತಥಾಪಿ ತವಭಕ್ತಿ ವರಾನ್ನಸೀತ ।
ಕರ್ತೃಂ ಸ್ತುವಂ ವಿಗತರಕ್ತಿರ್ವಿ ಪ್ರವೃತ್ತಃ ॥
ಪ್ರೀತಾ ತ್ವಿರ್ಯಾಮವಿಜಾಯಂ ಮೃಗೀಂದ್ರಂ ॥
ಸಾಖ್ಯೇತಿಂ ಸಿಜಾತಿಶೋಃ ಪರಿಪಾಲನಾಧಂ ॥೩॥

ಯದ್ವಿ - ಓಂ ಪ್ರಿಂ ಅರ್ಹಂ ಇನ್ನೋ ಆಂತೋಽಂಜಿಣಾಣಂ ॥
ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಪ್ರಿಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರೀಂ ಕ್ರಿಂ ಸರ್ವಸಂಕಟ ಸಿವಾರಣೇಭ್ಯೋ
ನವೋ ಸುಖಾರಿತಯಕ್ಷೇಭ್ಯೋ ನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರನನ್ನು ನಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಸೈಲ್ವಿತ್ವಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿ
ಬಂಗಾರ ಅಥವ ತಾಮ್ರದ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು
ಸರ್ವಾಸದಲ್ಲಿಪ್ರಕ್ಷಣಂಡು ಅಷ್ಟವಿಧಾನಾಚರಣೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ
ಪಳ್ಳಿದಿವಸಗಳವರಿಗೆ ೧೦೦೦ ಜವ ಮಂತ್ರಪುಷ್ಟ
ಕ್ರಿಯಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸೇತ್ರ ವಿಕಾರ ಪರಿಹಾರ
ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾವ್ಯ ಭಾವಾಭಿಷ್ಠ — ಹೇ ಮುನಿಶ್ರೀಷ್ಠ ! ಹೀಗಿದ್ವಾಗ್ಯಾ ತನ್ನ
ಭಕ್ತಿಗೆ ವಶಿಭೂತನಾಗಿ ನಗರೆ ಶಕ್ತಿಜಲ್ಲಿದಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಸೋತ
ವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಜಾ-
ಕೇವಲ ತನ್ನ ಮರಿಯ ಮೇಲಿನ ಮಾತ್ರೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೂ ಸ್ಥಾರ ತನ್ನ ಮರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ಸಿಕ್ಕವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ.

॥ ಕಾವ್ಯ ॥ ಅಲ್ಪತ್ವತಂ ತ್ವತವತಾಂ ಪರಿಹಾಸಧಾಮ ।
 ತ್ವದ್ಭುತ್ತ ರೇವ ಮುಖರೀ ಕುರುತೇ ಬಲಾನ್ಯಾಂ ॥
 ಯತ್ತೋಽಳಿಃ ಕುರು ಮಧ್ಯಾ ಮಧ್ಯರಂ ವಿರಾತಿ
 ತಚ್ಚಾರು ಛಾತಕಲಿಕಾಸಿಕರ್ತೆ ಕಹೇತು ॥ ॥೨॥

ಹುದ್ದಿ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹೋ ಇವೋ ಕೋತ್ತಬುದ್ಧಿಽಣಃ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರಾಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರಾಂ ಹಂ ಸಂಥಥಾಃ ಈ ಈ ಈ ಸರಸ್ಯತಿ
 ಭಗವತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ರಾಸಾದಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೈನ್ಯಾತ್ಮವಾಡಿ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ
 ತಾಪ್ಯದ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸಮಾಪದ್ಭೂಪ್ರ
 ಕೊಂಡು ಗಳ ದಿವಸಗಳ ವರಗೆ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಗಂಭ ಮಂತ್ರ
 ಪ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿ ಗಳ ಕ್ರಿಯಾವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ
 ದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ರಾಸವಾಗುವದು.

ಭಾವಾಧರ್ಶಕಾವ್ಯ — ಯಾವಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಸಂತ ಮತ್ತುವಿನಿಲ್ಲಿ
 ಚಿಗುರಿಸಿದ ಮಾವಿನ ಹೊಗಳೇ ಕೊಗಳೆ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಸುಂದರ ಕಬ್ಬವನ್ನು
 ಮಾಡಲಿಕ್ಕೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೋ ಆದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾನು ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನಿ
 ಯಾದಾಗ್ಯ ಸಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯೇ ನನ್ನನ್ನ ಮಾತಾದುವಂತೆ
 ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಾವ್ಯ - ತ್ವತ್ತಂಸ್ತವೇನ ಭವಸಂತತಿಸಂಸಿಬಂಧಂ ।
 ಪಾಪಂ ಕ್ಷೇತ್ರಾ ಕ್ಷಯಮುಖ್ಯತಿ ಕರೀರಭಾಜಂ ॥
 ಆಕ್ರಂತಲೋಕಮಲಿನೀಲಮತೇಷಮಾತು ।
 ಸಾಯಾಂತ್ರಭಾನ್ ಮಿವ ತಾರ್ವರಮಂಧಾರಂ ॥೩॥

ಹುದ್ದಿ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹೋ ಇವೋ ಜೀಜಬುದ್ಧಿಽಣಃ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಹಂ ಸಾಂ ಶ್ರಾಂ ಶ್ರೀಂ ಕ್ಷ್ರಾಂ ಕ್ಷ್ರಾಂ ಸರ್ವದುರಿತ ಸಂಕಟ
 ಕ್ಷುದ್ರಾಽಪ್ರವ ಕಷ್ಟಸಾರಣಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಸೈನ್ಯಾತ್ಮವಾಡಿ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಾ ಆಷ್ಟ
 ವಿಧಾನಾರ್ಥಕೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ
 ತಾಂಬುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ
 ಕೊಂಡರೆ ಸರ್ವ ವಿಷ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾಧರ್ಶ ಕಾವ್ಯ — ಎಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಸಾಯಂನ ಉದಯ
 ದಿಂದ ಹೇಗೆ ರಾತ್ರಿಯ ನಿಬಿಡ ಅಂಥಕಾರವು ದಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೋ
 ಕಾಗೆಯೇ ಸಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅನೇಕ ಭವಗಳಿಂದ ಆಜ್ಞಾಸಿದ
 ವಾಪವು ಕ್ಷೇತ್ರಭಾನ್ತದಲ್ಲಿ ನಾಶವನ್ನು ಹೊಂಬುತ್ತದೆ.

ಇ-೬-೭ನೇ ಮಂತ್ರಸ್ವರಕ್ಷಯಿಂದ ಪಾಟಲೀಕೃತ ನಗರದಲ್ಲಿ ಧೂಳೀ ಸಾಸಿಯಿಂಬ ಪಾಷಣಡಿಯನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿ ಫಲ ಪಡೆದ.

ಸುಧನ ಶ್ರೀಸ್ಮಿಯ ಕಥೆ ||೩||

ಈ ಭರತಾಯಾವಿಂಡದ ಪಾಟಲೀಕೃತವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಧನಿಕನೂ, ದಾನತೀಲನೂ, ಸದ್ಗುರುಗಿರತನೂ ಅದ ಸುಧನನೆಂಬ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು. ಅವನು ತನ್ನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ನಾಳವಾದ ಜಿನ ಕೃತ್ಯಾಲಯ ವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆಮೂಲ್ಯವಾದ ಜಿನಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ. ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಜಾರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಸುಖ ಸಂಖಾವಿನೋದದಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಷೇಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಗರದ ಉದ್ಯಾನ ವನಕ್ಕೆ ದುರ್ವಾಭಿಲಾಷಿಯೂ, ಕಾವಾಲಿಕ ಮತದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಳ್ವನೂ ಅದ “ಧೂಳೀಪಾಸಿ” ಎಂಬ ಪಾಷಣಡಿಯು ಬಂದು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ನಗರದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಚೆಗ ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಕಡೆ ಸೆಳೆದು, ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆನಾಡಿ, ನಗರದ ಸರ್ವರೂ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವರೋ ಹೇಗೆ? ಎಂದು ತನ್ನ ಶಿವ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯುಷಿಸಿದನು ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಷ್ಟನು ಜಿನಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶಕರಾದ ಸುಧನಭೀಮರೂಪಕ್ಕ ರೆಂಬವರು ಮಾತ್ರ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಮಾತಾಮಾಯಾವಿಯೂ ದುರಭಿಮಾನಿಯೂ ಆದ ಧೂಳೀಪಾಸನು ಕುಸಿತನಾಗಿ ತನಗಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ವೀರಸಾಧನ, ಭೀಮ ಇವರ ನಾನೆಯನ್ನು ವಿಕಾರವಾದ ಧೂಳಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಸಾಮಾಧರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿರಗೂ ತೋರಿಸಿ ಗರ್ವದಿಂದಿದ್ದನು.

ಸಾಜನ್ಯಧನನೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯೂ ಅದ ಸುಧನಶ್ರೀಸ್ಮಿಯು ವಿಕಾರಹಿತನಾಗಿ ಸ್ವಾಧಮಾಪಾಲನ ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಧೃತಿಪರಾಪ್ತ ದಿಂದ ಕಾವ್ಯ ೬-೭-೭ ಬುದ್ಧಿ, ಮಂತ್ರಗಳ ಸಹಿತ ಶ್ರೀಜನೇಶ್ವರನನ್ನು

ಸೈಲ್ವಿತ್ರೆಗ್ರಿಯಲು ಶಾಸನ ದೇವತೆಯಾದ ಜಕ್ಕೇಶ್ವರಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಣಿ, ಸುಧಮಿರ್ಯಾಯಿರಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿದ ಸಂಕಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಅರ್ಥವ ದಿಸಿದಳ್ಲದೆ, ಏಧಾವಾದಿಯಾದ ಧೂಳೀಪಾಸಿಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಟ್ಟಪರಿಶೀಲಿರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಧೂಳೀಯಿಂದ ತುಂಬಿದಳು. ಅಗ ಪಾಷಣಡಿಯು, ಕುವಿದ್ಯೇಯ ಸಾಮಾಧಿದಿಂದ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಣ ಮಾಡಲಷಮಾಧರನಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧಿಸ್ತ್ವಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶರಣಾಗತನಾಗಿ, ತನ್ನನ್ನು ಕಾವಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ದಯಾಹೃದಯನಾದ ಸುಧನನು ಧೂಳೀಪಾಸಿಯ ಮೌರೀಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸರ್ವೇಜ ನಾನಂದ ಕರನಾದ ಭಗವಂತನ ಸೈಲ್ವಿತ್ರ ಕಾವ್ಯ ೬-೭-೭ ಮಂತ್ರ ಸಹಿತ ಧಾರ್ಮಿಸಲು ಸರ್ವರೂ ಸಂಕಟದಿಂದ ವಿನುಕ್ತಂಬರು.

ಸೈಲ್ವಿತ್ರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಪಾಷಣಡಿಯೂ, ಅವನನ್ನುನಿಸಿದ್ದ ಏಧಾವ್ಯದೃಷ್ಟಿಗಳೂ, ಸದ್ಗುರುದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ, ಜಿನಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮಿಲ್ಲದ್ದ ಕುಮಾರಾರವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಸುಮಾರಾಲಿಂಬಿಗಳಾಗಿ ಧನ್ಯರಾದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಮತ್ತೊಂದಿನಾಥ ತವ ಸಂಸ್ಕರಣಂ ಮಂಯೀದ |
ಮಾರಭೂತೇ ತನುಧಿಯಾಂ ತನ ಪ್ರಸಾದಾತ್ |
ಜೀತೋ ಹರಿಷ್ಯತಿ ಸತಾಂ ನಲಿಂಧಿದಲೇಷಂ |
ಮುಕ್ತಾಘಲದ್ಯುತಿಮುಕ್ಯತಿ ನನ್ನದಬಿಂದುಃ ||೩||

ಯಾತ್ರಿ - ೯೦ ಷ್ರೀಂ ಅರ್ಥಂ ೧೦ ಮೇ ೧ ಅರಂತಂತಾಣಂ ೧೦ ಮೇ ೧ ಪದಾಳಿ ೧೦ ||

ಮಂತ್ರ - ಕ್ರಾಂ ಷ್ರೀಂ ಹಸ್ತಿಂ ಕ್ರಾಂ ಅ ಸಿ ಅ ಉ ಸಾ ಅಸ್ತ್ರಿ ಜಕ್ಕೇಶ್ವರ
ವಿಜಕ್ರಾಯ ರುಷ್ರಾಂ (१) ಸ್ವಾಹಾ || ೯೦ ಷ್ರೀಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ದೇವಾಯ ನಮೋಽನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ— ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವ ತಾವುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಪ್ಯ ವಿಧಾನಾಚರ್ಚನೇಗಳಿಂದ ಪ್ರೇಚಿಸಿ ಪ್ರತಿನಿಶ್ಠೆ ೧೦೮ ಸಾರೀ ಜಷಿಸಿದರೆ ದುಃಖ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾಭರ ಕಾವ್ಯ - ಸ್ತೋತ್ರಮಾರ್ಗಾದಿ ನಾನು ತಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಪರುರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕಮಲ ಪತ್ರದ ಮೇಲಿಬಿಡಿರುವ ಜಲಬಿಂದುಗಳು ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೇಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಸ್ತುತಾನಂದಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕಾರಿಸಬಹುದು.

ಕಾವ್ಯ - ಅಸ್ತು ೧ ತನ ಸ್ತುತಿನಾನ್ಯಾ ಸಮಸ್ತ ದೋಷಂ |
ತ್ವಕ್ತುಂಜಥಾಪಿ ಜಗತಾಂ ದುರಿತಂ ನಿಹಂತಿ ||
ದೂರೇ ಸಹಸ್ರಕರಣಃ ಕುರುತೇ ಪ್ರಭೈವ |
ಪದ್ಮಾ ಕೇರಿಷ್ಮಾ ಜಲಜಾಂ ವಿಕಾಸಭಾಂಜಿ ||೧||

ಹುದ್ದಿ - ಹಿಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹಸಂ ಇಮೋ ಅರಹಂತಾಣಂ ಇಮೋ ಸಂಖಂಣ
ಸೋದರಾಣಂ ಹಾರ್ಂ ಶ್ರೀಂ ಹುರ್ಂ ಫೋ (ಬ) ಸ್ವಾಹಾ ||

ಮಂತ್ರ - ಹಿಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರೀಂ ಕೃಂ ರಿಖ್ಯೀಂ ರಃ ರಃ ತಂ ಹಃ ನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವ ತಾವುದ ದಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಪ್ಯ ವಿಧಾನಾಚರ್ಚನೇಗಳಿಂದ ಪ್ರೇಚಿಸಿ ನಾಲ್ಕುವಾರದ ವರೀಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ೧೦೮ ಜವ ಮಾಡಿದರೆ, ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಭಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾವಾಭರ ಕಾವ್ಯ — ಸಮಸ್ತ ದೋಷವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವ ಸ್ತುತಿ ವನಿಯದ ತಮ್ಮ ವಿವರದ ಕಥೆಯೂ ಜಗತ್ತಿನ ಪಾವವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಸೊಯುನು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ರೂ ಅವನ ಕಿರಣಗಳೇ ಕಮಲಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿ ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದ ರೂ (ಅವನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿ ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದ ರೂ,) ನಿಮ್ಮ ವಿವರದ ಚರ್ಚೆಯೂ ಪಾವವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಸ್ತುದನೆಯಿಂದ ವಸಂತಪುರದ ವಿದ್ವಾದೂಷಿತನೂ, ದಂಡುತೆಯಿಂದ ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದವನೂ ಸಮ್ಮಾನಿಸ್ತಿಯೂ ಆದ

ಕೇಶವ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ ||೪||

ಭರತವಿಂದದ ವಸಂತಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಧಾತ್ಮಕ ದೂಷಿತನೂ, ಪಾಪಭೀರುವೂ, ಆದ ಕೇಶವನೆಂಬ ಸ್ವರ್ತಿನಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ಜಿನಮುನಿಗಳ ಉಪದೇಶಾನ್ಯತ ಪಾನ ಮಾಡಿದವನಾಗಿ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾವ್ಯ ಲ-೬ ಮುಂದಿಂದ ಮಂತ್ರ ಸಹಿತ ಪ್ರತಿ ದಿವಸಕೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರಂಥುತ್ತದೆನು.

ಒಂದಾನೇಂದು ದಿವಸ ಆ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯು ಧನ ಸೂಪಾದಿಸಲು ನಾಗ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪರದೀತಕ್ಕೆ ಪರಾಗಾಣ ಬೆಳ್ಳಿಸಿದನು. ಆವನು ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಅಡವಿಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಆ ಅಡವಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂಹತ್ವ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತೂ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಕೇಶವನು, ಸಿಂಹವು ತನ್ನನ್ನು ಕಬುಳಿಸುವುದೆಂದು ಹೇದಿದನಾದರೂ, ಧೃತಿಗುಂದದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಗುರುಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಧೃತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು, ಆ ಸ್ತೋತ್ರಪ್ರಾಣವನೆಯಿಂದ, ಆ ಹಿಂಹವು ಇವನನ್ನು ಸೋಕದೆ ಮುಂದೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಬೇಕು ಹೋರಿಯಿತು.

ಕೇಶವನು ದುಷ್ಪ ವ್ಯಾಗದಿಂದ ನುಸುಳ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆನುಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಭಾಷಣ ಎದುರಿಗೆ ಬೇದು “ಎಲ್ಲ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಸದ ಭಾವಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆ ರಸದಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣವು ಭಾಗಾರವಾಗುತ್ತದೆ ನೀನು ಸೋಕಿರುತ್ತಿರುವನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ರಸದಿಂದ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದವ್ಯಾ

ಪತ್ರಯು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನನ್ನು ಹಗ್ಗಿದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಆ ಭಾವಿ ಯಲ್ಲಿ ನೂಕಿತು. ಲೋಭಿತಂದ ವಂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವನಾದ ಶ್ರೀಹೃದಯು, ಆತ್ಮಾ ಉದ್ದೀಪಿಸಿದ್ದ ಗುರುಗಳಿಂದುವದೇತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಕಾವ್ಯವಂತಗಳನ್ನು ಜರ್ಜಿಸಲು ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಾಗಿ ಕೇರಳನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಅನಷ್ಟ್ಯು ದ್ರವ್ಯವನ್ನಿತ್ತು, ಆವತ್ಮಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವರಿಸಲು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ವಾಸನಾ ನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಕೇರಳನನ್ನು ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗು ಶ್ರೀರಂಭಾಗ, ಇವನ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥಿಕ ಕರ್ಮದ ಫಲವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಳ್ಳರು ಇವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದರು. ಆಗಲೂ ಶ್ರೀಹೃದಯು ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯನ್ನು ಸ್ವರಿಸಲು ದೇವತೆಯು ಪ್ರಸನ್ನಾಗಿ ತನ್ನ ವೈಕ್ರಿಯಕ ಕಕ್ಷೀಯಿಂದ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿನನ್ನು ಸುಕರಿದಿಂದ ದೂರವಾಡಿದಳು.

ಶ್ರೀಹೃದಯು ತನ್ನ ಉರಸನ್ನು ತಲ್ಪುತ್ತಿರಬಾಗ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮರು ಭಾವಿಸಿಯನ್ನು ದಾಬುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಬಳಳ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ನೀರು ಸಿಗಿದೆ ಪರಿತಪ್ತನಾಗಿ, ಅಸಾಹಾರು ಶೂರನಾಗಿ ತದೇಕ ಚಿಕ್ಕಿದಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಸ್ವರಿಸಲು ಜಿನಾಂಸನ ದೇವಿತೆಯು ಪಸನ್ನಾಗಿ ಅವನ ತೃಷ್ಣೀಯನ್ನು ನೀಗಿ ಸುಖರೂಪದಲ್ಲಿ ಉರಸನ್ನು ತಲ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ನಂತರ ತನ್ನ ಫದ್ದು ವನೆಯಿಂದ ಸೊತ್ತೆತ್ತಿಗ್ರಹಿಸಿ ಫಲದಿಂದ ದೋರಿತ ಸ್ವಯಂಪಾಠಿಕ ಧನದಿಂದ ತನ್ನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜಿನಾಂಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಜಿನೇಶ್ವರನ ಪೂಜಾರಾಧನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಳವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುತ್ತಾ, ಸುಖದಿಂದ ಕಾಲಕಳಿದನು. ಪ್ರಪಂಚದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡಲು ಶ್ರೀ ಜಿನೇಶ್ವರರ ಸೊತ್ತೆತ್ತಕ್ಕ ಸಮಾನವಾದುದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇರಲಾರದು.

ಕಾವ್ಯ - ನಾತ್ತೆ ದ್ವಿತಂ ಭುವನೆ ಭೂಷಣಭೂತನಾಥ ।
ಭಾವಕ್ಕೆ ಗುರುಣ್ಣಿಭೂಮಿ ಭವಂತಮಭ್ರಷ್ಟವಂತಃ ॥
ತಾಲಾಂ ಭವಂತಿ ಭವತೋ ನನು ತೇನ ಕಿಂ ವಾ ।
ಭಂತಾಪ್ರಿತಂ ಕಃ ಇಹ ನಾತ್ತು ಸಮುಂ ಕರೀತಿ ॥೧೦॥

ಯುದ್ಧಿ - ಓಂ ಹ್ರಿಽಂ ಅಹರಂ ರಾಮೋ ಸಯಂ ಬುದ್ಧಿಽಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಹ್ರಾಂ ಹ್ರಿಽಂ ಹ್ರಾಂ ಹ್ರಿಽಂ ಹ್ರಿಽಂ ಹ್ರಿಽಂ ಹ್ರಿಽಂ ಹ್ರಿಽಂ ಸಿದ್ಧಬುದ್ಧಿ ಕ್ರೇತಾತ್ಮೇ ಭವನ (೨) ವಷಣಃ ॥ ಓಂ ಹ್ರಿಽಂ ಹಾಮೋ ಕರ್ತೃ ನಿರಾ ಕರ್ತು ಜಯಾಕರಾಜಯ ಉಪಸರ್ಗಾಹರಾಯ ನಮಃ ವಷಣಃ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಾ ॥

ಈ ಕಾವ್ಯ ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಮಾಪದ್ಭಿರ್ಪುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನಭಾಷಣಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಭಾಸುಧೇರ (ಕಾವ್ಯ ೧೦) — ಮಾರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಲಂಕಾರ ಭೂತನಾದಸ್ವಾನಿಯೇ ನಿನ್ನ ಸೊತ್ತೆತ್ತರನನ್ನು ಮಾಡುವವರು ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ವೈಭವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನೇನು? ಯಾಕಂದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಆಕೃತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ವೈಭವ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಖಾಗಿ ಮಾಡದ ಸ್ವಾನುಯ ಉಪಯೋಗವೇನು.

ಕಾವ್ಯ - ದ್ವಾಷ್ಮಾಪ ಭವಂತಮನಿಮೇಷವಿಲೋಕನಿಯಂ ।
ನಾಷ್ಮತ್ರ ತೋಷನುಷಯಂತಸಂತಿ ಜನಸ್ಯ ಇತ್ಯಃ ॥
ಸೀತಾಪ ಪಯಃ ರಷಿಕರದ್ವಾತಿ ದಾಗ್ನಿ ಸಿಂಧೇಹಿಃ ।
ಕ್ರಾರಂ ಜಲಂ ಜಲಸಿಧೇ ರಸಿತಂ ಕಃ ಇತ್ಯೋ ॥೧೧॥

ಯುದ್ಧಿ - ಓಂ ಹ್ರಿಽಂ ಅಹರಂ ರಾಮೋ ಪತ್ತೆಯಬುದ್ಧಿಽಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಹ್ರಿಽಂ ಶ್ರಿಽಂ ಹ್ರಾಂ ಹ್ರಾಂ ಹ್ರಿಽಂ ಕಂಪಾತ್ಮಿನಾರಣೇ ಮಹಾ ಮಾಯಾಯ್ಯ ನಮಃ ಸ್ವಾತಾ ॥

ವಿಧಿ — ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರ, ತಾಂಮ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿದ
ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸವಿಷಪದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರಂಗಾತ್ಮಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾಣ್ಣ ೧೦) — ಹೀ ಭಗವನ್ ! ಇನ್ನು ಮನೋಹರ
ವಾದ ರಾಜವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಸಂತರ ಜನರ ನೀತ್ಯವು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ
ಸಂತುಷ್ಟ ವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿದೆ ಯಾಕಂದರೆ ಶ್ರೀರಘವುದ್ವರ
ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದ ಸಂತರ ಲವಣ ಸಮಾಧುದ ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನುಯಾರು
ಕುಡಿಯಲು ಇಚ್ಛಿವಾಡುವರು ? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

೧೦—ಗಾನೇ ಕೆಳ್ಳಿಕವನ್ನು ಸೃಂಗಿದ

ಕಾಮದೇವ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ ||೫||

ಭರತವರ್ವದ ಅಣಬಿಲ್ಲ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರು ಪರಿಪಾಠಕನಾದ
ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೇ ನಗರದಲ್ಲಿ
ಬಢವನಾದ “ ಕಾಮಪಾಲ ” ನೆಂಬ ವೈಕ್ಯನು ವಾಸವಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.
ಅವನ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತ ಪಾಷದ ಫಲವಾಗಿ ಹಗಲಿರುಳೂ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ
ದುಡಿದರೂ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಂಟುಂಬ ಪರಿವಾರದವರ ಪುಣಿ ಹೊಟ್ಟಿ
ತುಂಬ ಅನ್ನ ಸಿಕ್ಕುವಷ್ಟು ನಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ದಾರಿದ್ರ್ಯ
ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಿವಾರಣಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯ
ವನ್ನು ಹೇಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ಗುರುವನ್ನು ದೈನ್ಯಭಾವದಿಂದ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಗುರುಗಳು ಇವನ ದೈನ್ಯ ಭಾವದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮಂಕರಗಿದವರಾಗಿ
ಮಂತ್ರ ಸಹಿತ ಕಾಣ್ಣಂ — ಗಾನ್ನು ಉಪದೇಶವಾಡಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಸ
ಕುಂಭಾರತನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಣ್ಣ ಸೈಲ್‌ತ್ರೇ ವಾಡಬೇಕೆಂದು
ಆರ್ಥಿಕದಿಸಿದರು.

ಗುರುವಚನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಷ್ಟ ಇಟ್ಟಿ, ಕಾಮದೇವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಪ್ರತಿದಿನ ಸಹಿತ ಕಾಣ್ಣ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಿಸಲು ಶ್ರೀ ಜಿನಿಶಾಸನದೇವತೆಯಾದ
ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಾಗಿ “ಸಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ನರಗಳನ್ನು ಕೇಳು ನಾನು
ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ದೇವಿಯು ಪ್ರಕೃತ್ಯೇಳಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದವನಾದ
ಕಾಮದೇವನು ನಮ್ಮತೀಯಿಂದ ತನ್ನ ದರಿದ್ರ ನಾಕವಾಗಲು ಅಧಿಕ ದ್ರುಷ್ಟಿ
ಸಹಾಯಬೇಕೆಂದು ದೇವಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಪ್ರಸನ್ನಾದ ದೇವಿಯು
“ನಾನು ಸಾಯಂಕಾಲ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕಾಮಧೇನುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರು
ತೇನೆ, ಆಗ ನಿತಗೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಹಾಲನ್ನು ಫ್ಲಿಕದಲ್ಲಿ ಕರೆದಾಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಲು ಸುವಳವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ
ನಿನು ಧನಿಕನಾಗಿ, ದಾರಿದ್ರಸ್ಥಿಗಿ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ
ದಳು. ಅದರಂತೆ ಇವನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಮಾನತ್ತೊಂದು ಕೊಡ ಬಂಗಾರವು ತೇವಿರವಾಯಿತು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವುದೂಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದವನಾದ ಕಾಮದೇವನು,
ಧನವಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧನಿಕವ್ಯಾಪ್ತಾದ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಹಾರದಾನಮಾಡ
ಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನವತ್ತಿಲ್ಲದು ದಿನಗಳವರಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡುವ
ಆಹಾರದಾನಕ್ಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು
ದೇವಿಯನ್ನು ಬೇಡಲು ಅವನ ಇಚ್ಛಿಯಂತೆ ಆಗಲೆಂದು ಆರ್ಥಿಕದಿಸಿ
ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯು ಅಂತಧಾರಾನಳಾದಳು.

ಕಾಮದೇವನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಫಲಿಸಿದ್ದ ಕಾಗ್ರಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ
ಪಟ್ಟಿ, ನಗರದ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಸದ್ಗುಹಸ್ಥರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಭಿನ್ನ ಮನೆಗೆ

ಅಮಂತ್ರಿಸಿ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ತುಪ್ಯ ಬಂಡಸಕ್ಕರೆಮಿಶ್ರಕವಾದ ಅನ್ನ
ಪಾರ್ಯಾಸಾದಿಗಳಿಂದ ಭೋಜನ ವಾಡಿಸಿ, ಸೋತ್ತ ಮಂಜುನೇಯೀಂದ ತನಗೆ
ಲಭ್ಯವಾದ ಸೈಂಟ್ ಕುಂಭಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು ಅದನ್ನು ಕಂಡವರೆಲ್ಲಾ
ಸೋತ್ತಮಹಿನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಾಮದೇವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಪ್ರವಾದ
ಸುವರ್ಚವನ್ನು ಸತ್ಪ್ರಾತ್ರದಾನಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿವ ಸದ್ಗುರುವಾದಲ್ಲಿ
ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಾಳ್ಳಿನನಾಗಿ ವಂಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಂಬಿಸಿದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಯೈಃ ಕಾಂತರಾಗರೆಂಬಳಃ ಪರಮಾಣಾಂತರ್ಪಾಂ |
ಸಿಮಾರ್ಥಿತಸ್ತಿಭುವನ್ಯೈಕಲಾಮಭೂತಃ ||
ತಾವಂತ ಏನ ಖಲು ತೇಸ್ಯಾಂಬಃ ಪ್ರತಿವಾಂ |
ಯತ್ತೇ ಸಮಾಸಮಾರ್ಪಂ ಸಹಿ ರೂಪವನ್ತಿ ||೧೩||

ಘಂಟಿ - ಓಂ ಹ್ರಿಂ ಅರ್ಥಂ ಇವೋ ಚೋಂಯಾಂಧ್ರಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಆಂ ಆಂ ಆಂ ಆಃ ಸರ್ವ ರಾಜಾಪ್ರಜಾವೋಽಿನಿ,
ಸರ್ವಜನವರ್ಕ್ಯಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ - ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿ ಯಂತ್ರ ಸವಿಷಪದಲ್ಲಿ
ದ್ವರೆ ಸೇನಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ದೇವಿಯು ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಳಿ
ಇದರಿಂದ. ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಬಹುದು.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯೀ) — ಹೇ ಶ್ರೀಲೋಕ್ಯ ಪೂಜ್ಯಾವಾದ
ಭಗವಂತನೇ! ಯಾವ ಸುಂದರ ಕಾಂತಪರಮಾಣಾಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಕರೀರವು
ನಿನಿರ್ವಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಆ ಪರಮಾಣಾಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪೇ
ಇದ್ದವು. ಯಾಕಂದರೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಮನೋಹರವಾದ ಕರೀರವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಬೇರೆಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ. ||೧೪||

ಇಂನೇ ಶೈಲೀಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಣಿಸಿದ

ಸುಬುದ್ಧಿ ಮಂತ್ರಯ ಶಾಢೆ ಈ

ಭರತಕ್ಕೇತ್ತದ ಅಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಚಂಪಾಪುರವೇಂಬ
ನಗರದಲ್ಲಿ ದಾನರಿಂದ ಸರ್ವರನ್ನು ತ್ವರಿಸಬಿಂದು ಸುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ಣಸೇಂಬ ಆರಸನು
ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿ
ಎಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸ ಆ ರಾಜನ ಆಶಾನಕ್ಕೆ ಕುವಿದ್ಯೈ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಾಳ್ಳಿ
ವನ್ನು, ಮುಹಾಧೂರ್ತಸ್ವಭಾವದವನೂ ಆದ ಸರ್ವ ಕಾಪಾಲಿಕನು
ಬಂದನು. ತನ್ನ ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕ ವಿಧ್ಯಾದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಕಂಕರ ಸುಬುಂಜ್ಯ,
ಗಳವತ್ತಿ, ಬಂದ್ರ, ವೊದಲಾದ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ತಾಂಡನ ಸ್ವರ್ಕವೇ
ವೊದಲಾದ ನಾನಾ ಭಂಗಿಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪೂರಿಸಬಿಂದು ಸಭಿಯಾನ್ನು
ರಂಜಿಸಿದನು.

ಕಾಪಾಲಿಯು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುಮ್ಮಾನಾಗದೆ ಜಿನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಲಿಕ್ಕೆ
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಪ್ರಸಂಗಾವಧಾನಿಯಾದ ಸಂಮಾತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಾಂದ
ಭಕ್ತಾಮರ ಕಾವ್ಯ ಇ ಸೋತ್ತ ಮಂತ್ರ ಜಿಸಿಸಲು ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಷಣಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಪಾಲಿಯಾನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲ್ಲೆ ಮಂಬಿನೇ ನೋಷ್ಠೆ
ಧರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಿನನ ಆಕಾರವನ್ನು ನೀನು ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ
ನಲ್ಲ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಜಿನ ರೂಪವನ್ನು ವೇಷರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಕರಿಸಿ
ತಿರುಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರೆ ಮಹಾಭಾತಕೆಯಾಗಿ ಒಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಆಸುಭವಿಸಬೇಕೂ
ಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಕುಚೋಡ್ಯತನದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಸುಭವಿಸಲೇ
ಬೇಕು”ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಗಪಾಶದಿಂದ ಆವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮೈ ಕೈ ನೋವಾಗು
ವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಸಭಾಸಾಂದರ್ಶಿಯೋ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುವಂತೆ
ಮಾಡಿದಳು. ಅಲ್ಲದೆ “ನೀನು ಬೇವಂತನಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದ್ದರೆ ನಿನ್ನ

ದುಷ್ಪ ಕಾಯ್ದ ಕೈ ಪರ್ವತಾಪಹಟ್ಟಿ ಸದ್ಗುರು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಸುಖು
ದಿಘಿಯಾದ ಸುಮತಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಪಾದಕ್ಕೇರಿ ಕ್ಷೇಮಾಪಣಿ ಹೊಂದಿದರೆ
ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಬಂಧನವು ತಪ್ಪಿವದು ಅನ್ಯಥಾ ಆಗಳಾರದು ” ಎಂದು
ಹೇಳಿದಳು.

ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ನುರಣಭಯಕ್ಕೆ ಅಂಜಿದವನಾದ ಕಾವಾಲಿಯು
ತಾನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ತನಗೆ
ಜೀವದಾನವಿತ್ತು ಕಾವಾಡಬೇಕೆಂದು, ಸಮೃಗ್ಯಸ್ತಿಯಾದ ಸುಮತಿಯು
ಪಾದಗಳಿಗಿರಿದನು. ದಯಾಂತಕರುಳ ಹೃದಯಿರುದ ಸುಮತಿಯು
ತದೇಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಭಕ್ತಾನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಗ್ರಾಹಿ ಹಿಂದಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಾಷಿಸಲು
ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯು ಬಂದು ಕಾವಾಲಿಯನ್ನು ಬಂಧನ ಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಸೈಲೀತ್ರ ಮಾಡಿನೇಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ
ತನ್ನ ಸಾಫ ಹೊರಟ್ಟಿಹೋದಳು.

ಕಾವ್ಯ - ವಕ್ತ್ವಂ ಕೃತೇ ಸುರನ್ನೋರಗನೇತ್ರಹಾರಿ ।
ನಿತೀಷವಿಜಿತಗತಿತಯೋವನಾನವಾ ॥
ಬಂಬಂ ಕಲಂಕಮಲಿಂಂ ಕೃಣಿಹಾರಸ್ಯ ।
ಯಾದ್ಯಾಸರೇ ಭವತಿ ಪಾಂಡುಪೆಂಬಕಲ್ಪನವಾ ॥೧೩॥

ಮಹಿಳಾ - ಓಂ ಶ್ರೀಽಂ ಅಹರಂ ಇವೋ ಶಂಜು ಮತ್ತಿಣಂ

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರೀಽಂ ಶ್ರೀಽಂ ಹಂ ಸಹಾಯಾ ಆಂ ಹೆಂ ದ್ವಾರ್ಂ ದ್ವಿಂ ದ್ವಾರವಯ
ದ್ವಾರವಯ ದ್ವಾರವೋಹಿಸಿ ಸರ್ವವಕ್ತಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ॥

ನಿಧಿ - ಈ ಮಂತ್ರ ಸಾರಮಾಡಿ ಯಂತ್ರ ಸರ್ವಿಂದದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ
ಗಂಬ ಜವವನ್ನು ಉದಿವಸದವರಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾಲ್ಕು
ಕಡೆಯಿಂದ ಕಳ್ಳರು ಬಂದಾಗ್ಯಾ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ
ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾಭರ್ತ (ಕಾವ್ಯಾಳಿ) — ಹೇ ಭಗವಾನ್ ! ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ದೇವ
ವಾನವ ಧರಣೀಂದ್ರಾದಿಗಳ ಚಿಕ್ಕವನ್ನು ಅವಕರಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವೆಲ್ಲಿ ?
ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗುವ ಕಲಂಕದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬ
ವೆಲ್ಲಿ ? ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮುಖಚಂದ್ರನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಮೇಯ ಚಂದ್ರನೂ
ತುಷ್ಟನೇಂದು ಅಭಿಷರ್ಯಾಯವು.

ಕಾವ್ಯ - ಸಂಪೂರ್ಣಮಂದಲಕಶಾಂಕಕಶಾಳಾಪ ।
ಶುಭ್ರಾ ಗುಣಾತ್ಮಿಭುವನೆಂ ತವ ಲಂಘಯಂತಿ ॥
ಯೇ ಸಂತ್ರಿತಾಸ್ತಿಜಗದಿತ್ವರಾಥಮೇಕಂ ।
ಕಸ್ತುಸ್ತಿನಾರಯತಿ ಸಂಭರತೋ ಯಥೇಷ್ಟು ಮಾ ॥೧೪॥

ಮಹಿಳಾ - ಓಂ ಶ್ರೀಽಂ ಅಹರಂ ಇವೋ ಶಂಜು ಮತ್ತಿಣಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ನಮಃ ಭಗವತಿ ಗುಣವತಿ ಮಜಾಮಾನಸಿ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ನಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯವನನ್ನು ಮಂತ್ರವನನ್ನು ಸಾರಮಾಡಿ ಮಂತ್ರವು
ಸರ್ವಿಂದದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಧಿಯು ಬಾಧೆಣಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾವಾಭರ್ತ (ಕಾವ್ಯಾಳಿ) — ಹೇ ಜನೇಂದ್ರ ! ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂತೆ
ತುಷ್ಟವಾದ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳು ಮಾರುಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿಯೂ
ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಲೋಕವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಆ
ಗುಣಗಳು ಮಾರುಲೋಕದ ಸಾಮಾಂಯಾದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಕ್ರಯಿಸುವುದ
ರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಂಚಾರವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ !

ಕಾವ್ಯ ಗಳ-ಗಳನ್ನು ಸ್ವರೀಸಿದೆ

ಡಾರಿ ಎಂಬ ಶ್ಲಾಹಕಿಂಯ ಕಥೆ ||೨||

ಭರತಮಂಡದ ಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುಸಿರತನೂ, ದಯಾವಂತನೂ ಅದ್ "ಸತ್ಯಕಿ" ಎಂಬ ತ್ರೇತೀಯ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ಗುಣವತ್ತಿಯೂ, ರೂಪಲಾವಣ್ಯವತ್ತಿಯೂ, ಅದ ಡಾರಿ ಎಂಬ ಮಾರ್ಗಾದ್ಯಂಜಿ.

ದಿನಂ ಪ್ರತಿ ಸತ್ಯಕಿ ತನ್ನ ನಿತ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣಾಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಜಿನಮಾಣಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಹೇಮಚಂದ್ರ ಮುನಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ದೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲಿಭೀಯೊದಗಿಬಂದ ಮಾರ್ಗಳೂ ತಂದೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ, ಮುನಿದರ್ಶನಗೈದ್ದು, ಮುನಿಗಳಂಧ ಉಪಾಧೀಕ್ಷಿಸ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿ ದೇವ ಪ್ರಾಜಾತಿಕರು ಮಾಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಾನೂ ಸಹ ಧರುವಾಶತ್ವನಾದ ತನ್ನ ತಂದೆಯಂತೆಯೇ ದೇವ ಪೂರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ನಾಡುವ ಪ್ರತಿವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ದೇವತಾರ್ಥಕಾರ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ವಿಧಾನದ (ಅನ್ನ ಪಾನ ಬಿಂದು ಲೀಕ್ಯ) ಆಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಿನ ಸ್ವಾತ್ಮಕ ಪಾಠಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದೂ, ದೇವ ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಸಮಾಕ್ಷಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದು, ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಂದಿಸಿ, ತನ್ನ ಮನೇಯನ್ನು ಬಂದು ಸೇರಿದಳು ಮಾನವನ ವಚನ ಕಥನ ಕಥನ ನಾಡುವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತ್ಯಮಾಡಿದಳು. ಭಗವಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಭಾವಿಸಿದ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಚಕ್ರೀಕೃತಿಯು ಮೆಚ್ಚಿ, ಇವಳ ತ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶಬ್ದವಾದ ಹಾನಾಲೆಯನ್ನೂ, ಅತಿ ರಮ್ಯವಾದ ಪಾದಕ್ಯಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆರ್ಥಿಕದಿನಿ "ಎಲ್ಲೆ ದೈವ ಭಕ್ತ ಶಿರೋಮಣಿಭಾದ ಡಾರಿಯೇ ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ನಗರದ ದೇವಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ಮುನಿಶಾಪ್ತ ಸಾಪ್ತಮಿಯು ಇರುವನು ಆ ಸಾಪ್ತಮಿಯ ಸಾದಸ್ಯರ್ಥದಿಂದ ಈ ನಾಲೆಯು ರಕ್ತಮಾಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಸಾದಕೆಯನ್ನು ಸ್ವರೀಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಬಂದಂಥ ಕಷ್ಟಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಕಾಲ ಈ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಹಾರದ ಮಧ್ಯದ ಮಾನ್ಯತೆಯಿಂದ ಜಿನ ಚಿಂಬದ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿನದರ್ಶನ ಪ್ರಜಾಲಾಭದ ಮಾಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಮಾನದಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ, ಅದ್ವಿತೀಯಾದಳು. ಜಿನದರ್ಶನ ಗೈದ ಡಾರಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾರಣೆಮಾಡಿದಳು.

ಸತ್ಯಕಿಯು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗ ಯೋಗ್ಯಾಳಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಭೃಗುಕಂಜಿಮಾನಿಯೂ, ಅಗಭ್ಯ ತ್ರೀವಂತನೂ, ಸದಾಚರಣೆಯುಳ್ಳ ವನೂ, ಅದ ಧರದಕ್ತನೊಡನೆ ತನ್ನಕುವರಿಯು ವಿನಾಹವನ್ನು ಬಹುವಿಜ್ಞಂಭಣೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದನು. ವಿನಾಹಾನಂತರ ವಸತ್ತಾಭಂಡ ಅಲಂಕೃತಿಯಾದ ವಧುವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡಿರು. ತಮ್ಮ ನಗರಾಭಿಮಾನವಾಗಿ ಹೊರಟ ದಿಬ್ಬಿಂದವರು ಡಾರಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುವಾಗ ಮಧ್ಯಾನ್ತ ಸಮಯವಾಗಲು, ಡಾರಿಯ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ನಯನವೆಂಬೇಕರವಾಗಿ ಕಂಗೆಳಿಸುತ್ತಿರುವ ವನವಧ್ಯದ ಸರ್ವೋವರದ ಬಳಿ

ಉಂಟಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡೆದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿಧರಿಸಿ ಆ ಸುಂದರ ಪ್ರಕೃತಿ ರಮ್ಯ ವನದ ಶಬ್ದ ಸೀರಿನ ಸರ್ವೋವರದ ಬಳಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿ, ರುಚಿಕರವಾದ ಪಕ್ವನ್ನಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕೆಂದು ಡಾಹಿಯ ಮಾವನು ಪ್ರಾಧಿಸಿದನು.

ಪತಿಭಕ್ತಿ ಪಾರಾಯಣೆಯಾದ ಡಾಹಿಯು ನವ್ಯತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಾನವನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ "ಪರಿಶುಧವಾದ ಜಿನಬಿಂಬವನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾರ್ತಿಕು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಸಿತ್ಯ ಭಗವಂತನ ಪೂಜೆ ಮಾಡದೆ ಉಟಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರತಿರೂತ್ತದೆ. ರಾಜರೇ ಆಗಲಿ, ತ್ರೀವಂತರೇ ಆಗಲಿ, ಬದವರೀಜಾಗಲಿ ಯಾರೇ ಇದ್ದಾಗ್ನಾ ಜಿನಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದರೆ, ಉತ್ಸವ ವಾದ ಪಾವತ್ವ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ ಜಿನ ಕಾಶ್ಮೀರ ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತ್ಯಮಾಡಿದಳು. ಭಗವಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಭಾವಿಸಿದ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಚಕ್ರೀಕೃತಿಯು ಮೆಚ್ಚಿ, ಇವಳ ತ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶಬ್ದವಾದ ಹಾನಾಲೆಯನ್ನೂ, ಅತಿ ರಮ್ಯವಾದ ಪಾದಕ್ಯಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆರ್ಥಿಕದಿನಿ "ಎಲ್ಲೆ ದೈವ ಭಕ್ತ ಶಿರೋಮಣಿಭಾದ ಡಾರಿಯೇ ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ನಗರದ ದೇವಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ಮುನಿಶಾಪ್ತ ಸಾಪ್ತಮಿಯು ಇರುವನು ಆ ಸಾಪ್ತಮಿಯ ಸಾದಸ್ಯರ್ಥದಿಂದ ಈ ನಾಲೆಯು ರಕ್ತಮಾಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಸಾದಕೆಯನ್ನು ಸ್ವರೀಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಬಂದಂಥ ಕಷ್ಟಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಕಾಲ ಈ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಹಾರದ ಮಧ್ಯದ ಮಾನ್ಯತೆಯಿಂದ ಜಿನ ಚಿಂಬದ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿನದರ್ಶನ ಪ್ರಜಾಲಾಭದ ಮಾಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಮಾನದಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ, ಅದ್ವಿತೀಯಾದಳು. ಜಿನದರ್ಶನ ಗೈದ ಡಾಹಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾರಣೆಮಾಡಿದಳು.

ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯ ಸ್ತೋತ್ರಮಹಿನೇಯಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಪಣದ ಜನ ಬಿಂಬಾ
ಕಾರವನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಸೋಧಿ ಅನಂದಾಶ್ಚ ಯರವನ್ನು ವೈಕರಣಿ, ಜನ
ಬಿಂಬ ದರ್ಶನಗ್ರೇದು ತಾನು ಪಾರಣೆಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲದೆ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಜನ
ಬಿಂಬದರ್ಶನದ ಪುಣಿಲಾಭವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಡಾಕೆಯ ಪುಣಿಕ್ಕೇ
ಸಮಾನವಾದಾದು ಯಾವುದೂ ಇಲಿವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಸರ್ವರೂ ಶ್ರವಕರ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಧಾರಿಗಳಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು
ಸೇರಿದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಚಿತ್ರಂ ಕಿಮತ್ರ ಯಾದಿ ತೇತ್ರಿದಿಂಗಾಂಗಾಭಿ ।
ನಿರ್ತಂ ಮನಾಗಿ ಮನೋ ನ ವಿಕಾರಮಾಗಂ ॥
ಕಲಪ್ರಾತಕಾಲಮರುತಾ ಜಲಿತಾಂತರೀನ ।
ಕಂ ಮಂದರಾದ್ರಿಶಿಖರಂ ಜಲಿತಂ ಕಾಜಿತಾ ॥೧೩॥

ಹುದ್ದಿ - ಸ್ಯಂ ಪ್ರೀಂ ಅರ್ಚಂ ಇನೇ ದಸಪುತ್ರೀಣಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಸ್ಯಂ ನಮೋ ಭಗವತಿ ಗುಣವತಿ ಸುಖಿಮಾ ಪೃಥಿವ್ಯ ವಜ್ರ ಕೃಂಬಲಾ
ಮಾನಸಿ ಮಹಾಮಾನಸಿ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾರಮಾಡಿ ಯಂತ್ರವನ್ನು
ಚೆಂಡಿ, ಬಂಗಾರದ ಅಭಿನಾ ತಾನ್ಮುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರ
ಬರೆಯಿಸಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯಲಷ್ಣೀಯು ಪ್ರಾಪ್ತ
ವಾಗುತ್ತಾಣಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೧೩) — ಹೇ ಪ್ರಭಾಂ ! ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವಾಂಗ
ನೆಯರ ಸುಂದರ ರೂಪದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪಪೂ ವಿಕಾರವನ್ನು
ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತವನ್ನು ಜಲಿಸುವ
ಪ್ರಲಯವಾದ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಅಶ್ವರೂಪರ್ವತವನ್ನು ಜಲಾಯಮಾನ
ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಪಣವಾಗಿಲ್ಲ ॥೧೩॥

ಜನೆಯ ಶೋಕವನ್ನು ಸ್ವರಿಸಿದ

ಸುಜನ ಮಹಾರಾಜನ ಕಥೆ ||೪||

ಭರತಭಂಡದ ಕೋಶಲದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಜ್ಞನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಶೂರಿಗೆ
ವಾಸನಾ ನವಾಗಿ, ಧ್ವಜ ಗೋಪುರಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತವಾದ ಅಯೋಧ್ಯೆ
ಎಂಬ ನಗರವಿದ್ದ ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದವನ್ನು, ಜಾಳನವಂತನೂ
ಆದ “ಸುಜನ”ನೆಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಜೀತ ಕರ್ಮ ಫಲವಾಗಿ ಒಂದು ದುಷ್ಪಿಗ್ರಹವು
ಅವನನ್ನು ನಾನಾವಿಧಾಂತ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅನೇಕರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ
ಉಂಟಾದ ಗ್ರಹದೇಹವ ನಿಪಾರಣೆ ನೂಡಲಸಮರ್ಪಣಾದುದನ್ನು ಕಂಡ
ಮಂತ್ರಿಯು ಸದ್ಗರ್ಣ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಚಿತ ಗುಣಸೇನ ಮುನಿಗಳ ಸಮಿಂಶಕ್ತಿ
ಹೊಗಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ “ಸ್ವಾಮಿನ್ ನನ್ನ
ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿರುವ ದುಷ್ಪಿಗ್ರಹಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಉಪಾಯ
ವೇನಾಡರೂ ಇದ್ದಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ದಯೆಇಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕೆಂಂದು ನಿಜಾಳಿಸಿ
ಕೊಂಡನು. ವಿಚಾರಮಾಗ್ರಾದ ಮುನಿಗಳು ರಾಜನಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿದ
ವಿಶಕ್ತನ್ನು ಮಂತ್ರ ಪ್ರಭಾವನೆಯಿಂದ ದೂರಿಕರಿಸಲು ಆತ್ಮಸನಾತನ
ಆ ದಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ತದೇಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಸೋತ್ರ ಪರಿಸಲು
ಚಕ್ರೇಕ್ವರಿಯು ಪ್ರಕೃಷ್ಟಳಾಗಿ, ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಪೂರಿತವಾದ ಜಲವನ್ನು ಗ್ರಹ
ದಾಷಿತನ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಗ್ರಹ ಉಚ್ಚಾರಿಸಿ ಯಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು
ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾಳಾದಳು.

ಸ್ವಾತಿತರಾಲ ಗುರುಗಳು ತಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಪಣ
ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ಸರ್ವರಿಸಮಾಪ್ತ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಪೂರಿತ ನಿರಸ್ಸು
ರಾಜನಿಗೆ ಪೂರ್ವೀಕ್ಷಿಸಲು, ಗ್ರಹವು ಉಚ್ಚಾರಿಸಿ ಯಾಲಿತು. ರಾಜನು ಸುಖ
ವಾಗಿದ್ದಿನನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ವರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ನೈಕ್ಯಮಾಡಿ, ಜನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ
ಶ್ರಮಿಸುವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮಂಹಿನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಿದರು.

ಕಾವ್ಯ - ನಿಧೂರಮವರ್ತಿರಹನಜೀತಕ್ಕೆ ಲಪ್ಪಾರಃ ।
 ಕೃಷ್ಣಂ ಜಗತ್ತೈಯಮಿಂದಂ ಪ್ರಕಟಿಕರೋಽಿ ॥
 ಗಮೋ ನ ಜಾತು ಮರುತಾಂ ಚಲಿತಾಜಲಾನಾಂ ।
 ದಿಂತ್ರೋವರಸ್ತ್ರಮಂಖಿ ನಾಥ ಜಗತ್ತಾಕಃ ॥೧೬॥

ಹುದ್ದಿ - ಹಿಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹ್ರಂ ಇವೋ ತೋದಸಪ್ತವ್ಯಾಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಹಿಂ ನಮೋ ಸುಮಂಗಲಾಸುಳಿಮಾ ನಾಮ ದೇವಿ ಸರ್ವ ಸಮೀಕ್ಷಾ
 ತಾರ್ಥಂ, ಸರ್ವ ವಸ್ತ್ರಕೃಂಖಲಾಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ — ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿ ರಚತ, ಬಂಗಾರ ಅಥವಾ
 ತಾಮ್ರದ ತಗಡಿಸಿಂದ ನಾಡಿದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು
 ಪೂಜಿಸಿದರೆ ತತ್ತ್ವಭಯ ನಾಶವಾಗಿ ರಾಜಮುಖದಿ ದೋರೆ
 ಯುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೧೬) - ಹೇ ಪ್ರಭೋ! ನೀವು ಮಾರು ಲೋಕ
 ವನ್ನು ಪ್ರಕಾರಿಸುವ ಉಜ್ಜ್ವಲದೀಪವಾಗಿರುತ್ತಿರಿ. ಆದರೆ ಈ ದೀಪಕ್ಕೆ
 ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಇಲ್ಲ, ಎಣ್ಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿಯಂದ ನಂದುವದೂ ಇಲ್ಲವಾದರೂ
 ಮಾರುಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಅಕ್ಷಯರ್ಕ
 ರವಾಗಿದೆ. ॥೧೬॥

ಕಾವ್ಯ - ನಾಸ್ತಿಂ ಕದಾಚಿದುಪಯಾಸಿ ನ ರಾಹಂಗಮ್ಯಃ ।
 ಶ್ವಾಸೀಕರೆಹೀಂ ಸಹಸಾ ಯುಗವಜ್ಞಗಂತಿಃ ॥
 ನಾಂಭೀಂದರೋದರ್ಶಿರುದ್ದ ಮಹಾಪ್ರಭಾವ ।
 ಸ್ವಾಯಾಂತಿಕಾಯಿಮುಂಘವಾಸಿ ಮುಖಿಂದ್ರಲೋಕೇ ॥೧೭॥

ಹುದ್ದಿ - ಹಿಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹ್ರಂ ಇಮೋ ಅತ್ಯಾಂಗ ಮಹಾನಿಖಿತ್ತ ಕುರಳಾಣಂ

ಮಂತ್ರ - ಹಿಂ ನಮೋ ನಮಿ ಉಂ ಅತ್ಯೇ ಮತ್ತೇ ಶ್ವಾಸ್ತ್ರವಿಧಾಂ ಶ್ವಾಸ್ತ್ರ
 ಹೀಡಾ ಜರಂತಿಂದಾಂ ಭಂಜಯಾ (ಾ) ಸರ್ವ ಹೀಡಾಂ ನಿವಾರಯ
 ನಿವಾರಯ ಸರ್ವರೇಣಗ ನಿವಾರಣಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ — ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರ ತಗಡಿಸಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಯಂತ್ರ
 ವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನೂ ಅಥವಾ ಪರಿಣಮಾಡಿದರೆ
 ಆಸಾಧ್ಯವಾದ ಹೊಟ್ಟಿಕೊಲೆ ನಾಯುಸೂಲಿ ಮನಸ್ಯರಂಗಳ
 ಸ್ವರ್ವವಾಯಾದಿ ನೋದಲಾದ ಉದರ ರೋಗಗಳು ನಾಶ
 ವಾಗುತ್ತವೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೧೭) -- ಹೇ ಮಾನಿಂದ್ರ! ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವು ಸೂರ್ಯನಿಗಿಂತಲೂ ಹೇಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ
 ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ ನೀವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಗ್ರಹಣ
 ವಾಗುತ್ತದೆ ನಿವಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನು ಮೇಘದಿಂದ ಅಚ್ಚಾದಿತ
 ನಾಗುತ್ತಾನೆ ನೀವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಾಪದ
 ವಿರೋಧ ಯಾರಿಂದಳೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವು
 ಸೂರ್ಯನಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೧೯-೨೦ನೇ ಶೈಲೀಕವನ್ನು ಸ್ಥಿರಿಸಿದ

ನರಪತಿ ರಾಜನ ಮಗನ ಕಥೆ ||೬||

ಭರತದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀನೃವಾದ ಸಗರಪುರವೆಂಬ ನಗರವಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರ್ಯದುರ್ಘತನೂ, ದಾನಶಾರವನೂ ಆದ ನರಪತಿ ಎಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಹಸ್ರಸನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ ಧನ್ಯವಾದವನೂ, ಇತರರ ಖಚಿತಗಳಿಗೆ ಮನಕೊಡದವನೂ, ನಾಗಿನಿಕ ಮತ್ತಾವಲಿಭಿಯೂ ಆಗಿ, ದೇಹಕ್ಕಿಂತ ಹೀರೆ ಜೀವನಿಲ್ಲ, ಪುಣಿ ವಾಪಾದಿ ಕವಾಗಳ ದೋಷಕ್ಕೆ ಹೆದರದೆ ಶ್ವಾಷಂದವಿಂದ ಇರುವವರಿಗೂ ಉಂಡುಟ್ಟಿದ್ದಿನಿಂದೀಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಧರ್ಮ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೋಧಿಸುವವನೂ ಆಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು.

ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿವಕ್ತಿಯಾಗಲು ಸದಾಚಾರಿಯೂ ಸದ್ಧವು ಪ್ರತಿವಾಲಿಕನೂ, ಜನಾನುರಾಗಿಯೂ ಆದವನೇ ಅಹಂಕ್ರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದವನಾದ್ದು ರಾಜನು ಯಾವುದಾದರೂ ಖವಾಯಿದಿಂದ ಮಗನ ಉಚಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಸಿ ಸಜ್ಜನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕುಶಾಹಲದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಜಿನವುಂದಿರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಗುಣಭೂತಜಳರಿಂಬ ಮುಸಿಗಳ ಸೊಂಪಕ್ಕೆಹೋಗಿ ಅವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಆರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಗುರು ಮಹಾರಾಜರು ಕಾವ್ಯ ೧೯-೨೧ ಮಂತ್ರ ಸಹಿತ ಸ್ಥಿರಿಸಲು ಚಕ್ರೀಶ್ವರ ದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಳಾಗಿ, ಪ್ರಸನ್ನಾಭಿತ್ವಾಗಿ ತನಗೆ ಏನು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಿರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ಗುಣಭೂತಜಳ ಮುಸಿಗಳು ಹೇಳಿದೇವಿಯೇ ಭಗವದ್ವರ್ತಕಾದ ನಿನ್ನಮಂಹಿಮೆಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿತನಾಗಿ ಜಿನಧರುದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀರ್ತನಾಗಿ ಸ್ವಾದಾಪ ಮತ್ತಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಕಾರಿಯಾದನು.

ಕುಮಾರಿಯೂ, ಕುಮಾತಾವಲಂಬಿಯೂ ಆದ ರಾಜಕುಮರನನ್ನು ಸನಾತ್ನಿಗಾರುನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಕಾಶನ ದೇವತೆಯಾದ ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯು ತನ್ನ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ನಾರಕಿಗಳು ನಾರಕಿಗೋಂದ ಪ್ರೀರೀಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿನರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಾರ್ಚಿತ ಪಾಪಕ್ರಮಗಳ ಫಲರೂಪಿ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಎಲ್ಲಿ ಬಂಧನವೂ ತಾಂಡನವೂ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವದೋ, ಎಲ್ಲಿ ಯಂತೆ ಸೀದೆಯು ಸಹಿಸಲಸದಳನಾಗಿರುವದೋ, ಎಲ್ಲಿ ಹೊಡಿಯುವುದು ಬಡಿಯುವುದೂ ಮೊದಲಾದ ಸೀದೆಗಳಿಂದ ಬಂದೊಡಿಗಿದ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕಾಗಿರುವದೋ, ಎಲ್ಲಿ ಲೋಹದ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಶಾಯಿಸಿ ಆಲಿಂಗ ಮಾಡಿಸುವರೋ, ಎಲ್ಲಿ ಷ್ವಾಸರಣೆಯೇ ನದಿಸಾಡ್ವಾನ, ಶಾಲಾರೋಹಣ, ಗಾಣದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸೋಣ, ಕಾದ ಎಣ್ಣೆಯು ಕೊಷ್ಟರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕಾಯಿಸುವರೋ, ಇಂತಹ ಭಯಾನಕ ಸರಕಯಾಡನೇಯ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದಳು.

ಇಂತಹ ಶ್ರೀರ ಕಷ್ಟದ ಪಾಪಮಯಾದ ಸರಕ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಪಾಗಿ ಕಂಡು ಭಯಾಭಿತನಾದ ರಾಜಪುತ್ರನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಂತಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅಂಥಕಾರಮಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಪಟಿಪ್ಪಿ ನೆರಿದಿದ್ದವರ ಸಮಕ್ಕೆನು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅಜ್ಞಾನಸಾರ ತನ್ನ ಸಹಸ್ರವಿಷಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಜಿನಧರುದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀರ್ತನಾಗಿ ಸ್ವಾದಾಪ ಮತ್ತಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಕಾರಿಯಾದನು.

ಕಾನ್ಯ - ನಿತ್ಯೇದಯಂ ದರಿತವೇತನಮಾಂಧಕಾರಂ ।
ಗಮ್ಯಂ ನ ರಾಸುನದನ್ಹೈ ನ ನಾರಿಧಾನಾಂ ॥
ವಿಭ್ರಜತೇ ತವ ಮುಖಾಷ್ಟಿ ಮನಲ್ಪಿಕಾಂತಿ ।
ವಿದ್ಯೇತಯಜ್ಞ ಗದಪ್ರಾರ್ಥಕಾಂಕಚಿಂಬಂ ॥೧೪॥

ಪುಣಿ - ಹೀ ಹೀ ಅರ್ಥಂ ಇವೋ ವಿಖಾಂತಿ ಪತ್ರಾಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಹೀ ನವೋ ಭಗವತೇ ಜಯ ವಿಜಯ ವೋಹಯ ವೋಹಯ
ಸ್ತುಂಭ ಸ್ತುಂಭ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ - ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವ
ದೋಷವು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿ
ಬಂಗಾರ ಅಥವ ಕಾವ್ಯದ ಕಗಡಿನಲ್ಲಿ ಬರಿಸಿ ಪೂಜಾವಿಧಿಯಿಂದ
ಗಂಂತ ಹೋಮಮಾಡಿದರೆ ಶತ್ರುವಾಗಿ ಶತ್ರುವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ
ಸ್ತುಂಭಿಭಿಲಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾಧರ (ಕಾವ್ಯ ಗಳ) ... ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು
ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುಖಚಂದ್ರನು ಸದಾ ಶೋಭಾಯವಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
ಅವನು ವೋಹ ವಾಯಾರೂಪನಾದ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವನ
ಲ್ಲದೆ ರಾಹುರಿನಿಂದ ಗ್ರಹಿತವಾಗುವುದಿಬ್ಲಿ. ನಿತ್ಯ ಉದಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.
ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನೇಷಿಪ್ರಾಕೂಡಾ ಈ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಆವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ॥೧೫॥

ಒಳನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಸಿದ

ಅದಂಡನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಕಥೆ ॥೧೦॥

ಗುರುರದೇಕದ ಅಣಭಿಳಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಪಾಲನೆಂಬ
ರಾಜನು ರಾಜ್ಯವಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ್ವೀತಪನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ತ್ರಿಂಧಾಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅದಂಡನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು
ಇದನು. ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯು ಭಕ್ತಿಪರವಾದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮೇಚ್ಚಿ
ಮಹಾಶಂಪತ್ತಿನೇತವಾದ ಲಾಡದೀರ್ಪವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿಕೊಟ್ಟಿನು.
ಒಂದು ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಯು ಸ್ವೇಷಣಮೇತ ದಿಗ್ಂಜಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿ ದಾರಿ
ಯಲ್ಲಿ ದಷ್ಟಪ್ರವೃಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ದಷ್ಟಿವಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿಸಿ
ಅನೇಕ ದುರ್ಘರ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಯು
ಧೈತಿಗಂದದೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಐ ಮಂತ್ರಸಹಿತಸೋತ್ತ್ರ ಮಾಡಲು
ಚಕ್ರಶ್ವರಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಾಗಿ ವಿಷಣುವಾರಣೆಮಾಡುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತ
ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಕವ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಸ್ವಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಜಯತೀಲನಾಗುವೆ
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾದಳು. ನಂತರ ದೇವಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದವಚನದಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟಿ ತದೀಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕಾವ್ಯಮಂತ್ರ ಜಿಸಿ ತನ್ನ ಶತ್ರುವು
ಬಲಾಧ್ಯಮಾಡದ ಮಾಲಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿನವಿನಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ
ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಆಕುಲ ಪಶ್ಚಯದೊಡನೆ ಚತುರಂಗ ಬಲಸಮೇತ
ನಾಗಿ ಮನೀಗಿ ಬಂದು ನನ್ನತೆಯಿಂದ ಮಾತಾಪಿತ್ರಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆರಿಗಿ ತನ್ನ
ದಿಗ್ಂಜಯದ ವೈತಾಂತವನ್ನು ಶೃಂತಿಸಿದನು.

ಭಗವದ್ವೈತ ಶಿರೋಮಂಜಿಗಳಾದ ಪಿತೃಗಳು ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ
ಬಂದ ಮಗನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿವಾತ್ಮಲ್ಯ ಸ್ವೇಮಂಬ್ರಾತ್
ಮಾಡಿ “ಮಾಗನೇ ನೀನು ಈಗ ಜಯಾಸಿ ಬಂದದ್ದು ತನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ
ಅದನಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಅವಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ನನದಲ್ಲಿ ನೃಗ

ರಾಜನೆಂದೆಸಿಹಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹದಂತೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತೆಕ್ಕೇ ಉನಾಡುದನಾಗದೆ ಬಲಶಾಲಿಯೂ, ಕಡತರಂಗಬಲಸಮೇಕನಾಗಿ ದುರ್ಘರ ನಾಗಿರುವ ಭೃಗಕ್ಕಿಂತಿದೆ “ಪ್ರತ್ಯೇಕೀಸೇನ ನನ್ನ ಜಯಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ತರಣಾಗತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು ಇದರಂದ ದುಪ್ಪ ನಿಗ್ರಹ ತಿಷ್ಟ ಪರಿಷಾಲನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಕೇತ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವದು” ಎಂದು ಶಂಭಾತೀ ವಾದ ಮಾಡಿದರು.

ಮಾತಾ ಸಿತ್ಯಗಳ ಶಂಭಾತೀವಾದ ವಚನದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಅದಂದನು ತನ್ನ ಅಲ್ಪಸೇನೆಯಿಂದ ಅಜಗಜಾಂತರಸೇನಾಬಲಸಂಪರ್ಕನ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಲ ಕಾಲಿಯಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಾಜನೋಡನೆ ಯಾದ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಧೃಡನಂಬಿಗಿಯ ಕಾವ್ಯಸ್ತೋತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಶತ್ರುರಾಜನನ್ನ ಪರಾಜಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಲ್ಪಿದನು ಸಿತ್ಯವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನಾರ್ಥ ದುಪ್ಪನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ವಿಚೇತನಾದ ಮಂತ್ರ ಯನ್ನ ಕಂಡು ಸರ್ವರೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮುಖರಾದ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯನಾದದ್ವಾರಾ ಯಾವುದೂ ಇಲಿನೆಂದೂ, ಭಕ್ತಮರ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಹತ್ವವನ್ನ ಹೊಗಳಿ ಸಂತೋಷ ಭರಿತರಾದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಈಂ ಕರ್ವರಿಷ್ಠ ಕರ್ತನಾಂಧಿ ವಿವ್ರತಾ ವಾ।
ಯುಷ್ಣನ್ಯಃ್ಯೋಂದುದಿತಿಷ್ಠ ತಮಸ್ಯ ನಾಥ ॥
ಸಿವ್ಯನ್ಯ ಕಾಲಿವನಶಾಲಿಸಿ ಜೀವಲೋಕೇ ।
ಕಾಯ್ಂ ಸಿಯಜ್ಞ ಲಭ್ಯೇಜ್ಞ ಲಭಾರಸಮ್ಯು : ॥೧॥

ಮುಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹ್ಮಂ ಸಿಹೋ ವಿಜ್ಞಾಹರಾಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಹ್ರಾಂ ಶ್ರೀಂ ಹ್ರಾಂ ತ್ರಃ ಯತ್ ಶ್ರೀಂ ವಷತ
ವಷತ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ - ಬಂಗಾರ, ಚೆಳ್ಳಿ, ಅಥವಾ ತಾಮ್ರ ತೆಗಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕಾವ್ಯ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರೋಜೆವಾಡಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ತ್ರಿಸಂಧಾರಾ ಕರಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಬ ಜವಮಾಡಿದರೆ ಆಸ್ತರಿಂದ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗ್ರಹಣಿದೆ ಮಾರಣ ಉಚಾಲಿ ಟಿನ ಭಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ॥೧॥

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೧೮) - ಈ ಅದಿ ಜನೇಂದ್ರನೇ ! ಈ ಭಾವಾ ಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸರ್ವಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಬೆಳಿದಿರುವಾಗ ನೀರಿನ ಭಾರದಿಂದ ನಮ್ರವಾದ ನೇಷಣ್ಯಗಳ ಕೆಲಸವೇನು ? ಅಂದರೆ ನೀರಿನ ಆಗತ್ಯ ಸಿಲಫ್ರೇಂಡ್ ಕಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನ ಮುಖಚಂದ್ರನು ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸುವ ಚಂದ್ರನ ಮತ್ತು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಕೆಲಸವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ॥೧॥

೧೮ನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಿಸಿ ಘಲಪಡಿ

ಲಷ್ಟ್ ಶ್ಲಿನೆಂಬ ವೈಶ್ವನ ಕಥೆ ॥೧॥

ಈ ಭರತಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ್ವಿನ ದೇವೇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕರಿ ಕಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀಪತಿ ವಾದ ಮಹಡಿ ಮನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ವಿಶಾಕಾಶಗರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನೆತನೂ, ವಿದ್ಯಾವಿನಯ ಸಂಸನ್ನೂ ವೈವಹಾರ ಶಕುರನೂ ರಾಜ್ಯಕಾಯ್ಂದುರಂಧರನೂ ಆದ ಲಷ್ಟ್ ಶಾನೆಂಬ ವೈಶ್ವಶ್ರೀಷ್ಟಿನಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ್ನ ಅವನು ತನ್ನ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಿನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿ ವುನಿಗಳ ದರ್ಶನಗೊಂಡು, ಆಹ್ವಾನಮೇತ್ತುರ ಸ್ತೋತ್ರ ಸೃಜನಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಡಗುವ ವಿಷ್ಣು ಸಮಾಹಾರಗಳು ನಾತವಾಗುತ್ತವೆಲ್ಲದೆ ಹುತ್ತಿರೋಗವು ನಾತವಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಭಕ್ತಿನುರ್ಗೈ ಸ್ತೋತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ಗುರುಗಳ ಖಾವದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ತಿತ್ತ ಶಾಧಿಯಂದ ಕಾವ್ಯಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಿಸಿಸಲು, ಜಿನಭಕ್ತಿ ಇದೆ ಜಕ್ಕೇತ್ತರಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಿಳಾಗಿ, ಚಂದ್ರಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳ ಪ್ರಕಾಶವಾನವಾದ ರತ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, “ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಸ್ತೋರಿ, ಈ ಮಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸಿದರೆ ಗಾಡಾಂಧಾರನು ವಾಯಿವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶವಾನವಾದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದ ಪ್ರಭೀಯು ಪ್ರಸರಿಸುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋರಟಿಗೊಂಡಳು.

ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನಾದ ಲೋಕವಾಲನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ರಾಜನನ್ನು ಪಾದಾಕಾರ್ಯತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ದಿನ ಸಂಘಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶ್ರೀಮಿತ್ಯಿನಿಂದ ಸ್ವಿನ್ಯಾಸನೆ ಸ್ವಿನ್ಯಾಸನೆಯಾಗಿ ಹೊರಟಿನು. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣವಾದುವಾಗ ದಪ್ಪಿವಾದ ಕತ್ತಲೆಯುಪಸರಿಸಿ ಸ್ವಿನ್ಯಾಸವೇತ ಸಾಗುತ್ತದೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಟಿಕನ್ಯಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯೇ ಕಾಣದಾಗಿ ದಿಗ್ವಾಢಂದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿನು ಮಂತ್ರೋಪಾಸನಾದೇವತೆಯ ವಚನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಂದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ದೇವಿಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ದಯಾಪಾಲಿಸಿದ ರತ್ನವನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಲು ಕತ್ತಲೆಯು ವಾಯಿವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾದಕರವಾದ ಹೀಳಿಂಗಳು ಪ್ರಸರಿಸಿತು. ರಾಜನು ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಿಸಿ ಶತ್ರುರಾಜನನ್ನು ಪಾದಾಕಾರ್ಯತಮಾಡಿ ಅತುಲ ಸಾಮಾಜಿಕದೊಡನೆ ತನ್ನ ನಗರವನ್ನು ಸೀರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಸೃಜನಿಯ ಫಲಪ್ರದವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಕ್ಷರ್ಯಸಿಪ್ಪ ಭಗವನ್ಯಕ್ತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿನ ಉಪಕಾರ ಸೃಜನಿಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು.

ಕಾವ್ಯ - ಜ್ಯಾನಂ ಯಾಥಾ ಕ್ವಯಿ ವಿಭಾತಿ ಕೃತಾವಕಾರಂ ।

ನೆವಂ ತಥಾ ಹರಿಹರಾದಿಷು ನಾಯಕೇಷಮು ॥

ತೇಜೋ ಮಹಾಮಂಜುಷ್ಯ ಯಾತಿ ಯಾಥಾ ಮಹತ್ಯಂ ।

ಕಾಳಿಂದ್ರಾವೇಷು ನ ತಥ್ಯಾನ ವಿಕಾಸಕ್ತ್ಯಂ ॥೧೦॥

ಮಂದಿ - ಓಂ ಬ್ರಿಂ ಅಹಂ ಇವೋ ಭಾರತಾಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರಾಂ ಶ್ರಾಂ ಶ್ರಾಂ ಶ್ರಾಂ ಶಿವಾರಥಾಯಃ ನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ॥ ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ ಸ್ವತತ್ಯಾಯ, ಅಧಿಸಾಂಜ್ಯಾಯ ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ । ಬ್ರಿಂ ನಮಃ ॥

ವಿಧಿ - ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ತಾಮಸುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಂದ ಪ್ರಾಜ್ಯಮಾಡಿ, ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಗೀತೆ ಸಾರಿ ಜಪ ಮಾಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳಪ್ರಾಪ್ತಿ, ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಜಯ ವಿಜಯ, ಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯ ಧನವೃದ್ಧಿ, ಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ಸುಖ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾಭರ (ಕಾವ್ಯ ೨೦) — ಈ ಭಗವಂತನೇ! ಅನಂತ ಜ್ಞಾನವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವಿಭ್ರವಿಸಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಲಿದೆಯೋ ಈಗೆ ಹಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವರ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ದೇವಿಃ ಸ್ವಾನವಾದ ರತ್ನದ ಕಾಂತಿಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಗಾಜಿನ ತುಂಡುಗಳು ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕಂತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಂ ಸೇ ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಘಲಹೊಂದಿದ

ಮಹಿಮತಿ ರಾಜನ ಕಥೆ ||೧೨||

ಭಾರತಾವಸಿಯ ಪ್ರಭ್ಯಾತ ನಗರವಾದ ನಾವಃಪುರವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸವಾದರಣೀಯನೂ, ಕತ್ತರಿಹಿತನೂ ಆದ ಮಹಿಮತಿ ಎಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ಅನುಭೂಪಳ್ಳಾ, ವಿದ್ಯಾವಿನಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಪತಿಭಕ್ತಿ ಪರಾಯಣಳ್ಳಾ ಆದ “ವಿಶಾಲ” ಎಂಬ ರಾಣಿಯು ಇದ್ದಾರು. ಸಕಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಸೈಭವಗಳಿಂದ ಸುಖಲೋಕಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ನಿ ಸಂತಾನೀನಿರಾದ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರು ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಸುಲಕ್ಷ್ಯತ್ವ, ತಮ್ಮ ಉದರದಲ್ಲಿ ವಂತಾಭಿನ್ಯಾದಿಯ ಪ್ರತಿಸಂತಾನ ಲಾಭಕೂಗಿ ದೇವಪೂಜಾ, ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ಯಾಟ್ಯಾದಾನಧರುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಪುಣ್ಯಧರುಗಳಾಯಂಗಳ ಘಲರೂಪವಾಗಿ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಗಭ್ರಧಾರ ತೆಯ ಶುಭಚಂಡನ್ನಿಂದ ಕಂಡು ಸರ್ವರೂ ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ, ಗಭ್ರವ ತಯಾದ ಮಹಾರಾಣಿಯ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುತ್ತಿರುಗಾಗುವ ಸಕಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಡ್ಡಿರಿಸಿದರು. ಸಕಲ ಪರಿವಾರದವರ ಶುಶ್ರಾವಾಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನಾದ ರಾಣಿಯ ಗಭ್ರವು ದಿನೇ ದಿನೇ ವ್ಯಾಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ನವಮಾಸ ತುಂಬಾತ್ತಿರಲು ಇಡೀರಾಜ್ಯವೇ ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಹಿಮಾಲನು ತನ್ನ ರಾಣಿಯ ಗಭ್ರಾಂಬಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರತ್ನ ಉಪ್ಯಾವಿಸುವುದೆಬುದನ್ನು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಸಮಾಸ್ತ ನಿವಿಕೃತಿದಾಂತರನ್ನು ಕರಿಯಿಸಿ, ಪ್ರತ್ಯಾಮಿದರಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸತ್ಯರಿಸಿ ನನಗೆ ಪುತ್ರರತ್ನ ಜನಿಸುವದೋ? ಹೀಗೆ ಎಂಬದನ್ನು ತಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಜೋತಿಷ್ಟಜ್ಞನ್ನಿಂದ ಬಲದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಹಾಪ್ರತಿ

ಜೋತಿಷ್ಟಜ್ಞನ್ನಿಂದ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಬಲಂದಿಂದ ಮಹಾರಾಣಿಯ ಗಭ್ರಧಾರಣೆಯು ಘಲಸ್ತದವಾಗಿಲೂ ಕೆಲವರು ರಾಣಿಯು ಗಭ್ರವತಿಯಾಗಿರದೆ ಉದರರೋಗ ಗ್ರಷ್ಟಾಗಿ ನಾಗೆ ಶಾಂತಿರುವಳಿಂದೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಗಭ್ರವತಿಯಾಗಿರುವ ಮಹಾರಾಣಿಯು ಪ್ರಸವಾಲದ ವೇದನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪರಲೋಕಗುನವಾಡುವಳಿಂದೂ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಶ್ರಿತಪದಿಸಿದರು.

ನಿವಿಕೃತಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಚನ ಕೇಳಿದ ಮಹಾರಾಜನು ಭವಿಷ್ಯ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಅರವುನ್ನೆನಾಗಿ ಚಿಂತಾಕಾರ್ಯಂತನಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ, ಸುಜ್ಞಾನ ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ಮೂರಾದ ವಿದ್ಯಾನಂದ ಮಹಾಮುನಿಗಳನ್ನು ಆದರದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೋಗತದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿಕೊಂಡನು. ರಾಜನ ಇಂಗಿತವನ್ನೀರಿತ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರಿಯಲು ತಕ್ಷೇಪಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಸನ್ನಾಗಿ ಆಭಯದಾನವಿತ್ತು ಅದ್ವಕ್ಯಾದಳಿ.

ಸತ್ಯಪ್ರಿಯ ಸಂಗಮನಾನುಗಾಮಿಗಳಾದ ಮುನಿವರ್ಯರು ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ “ರಾಣಿಯ ಗಭ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತನೂ, ಮಹಾಬಲಭಾಲಿಯೂ ಆದ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸುವನೆಂದೂ ಅವನು ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿದ ಆನೆಯನ್ನು ಹಕ್ಕುವನೆಂದೂ” ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ನಿವಿಕೃತಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಹ್ಯಾಣರು ಗಹಿಗಳಿನಕ್ಕು ಮುನಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಭವಿಷ್ಯ ಕಥನವು ಅಸಂಭವವಿಂದು ಪರಿಹಾಸ್ಯವಾಡಿದರು. ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ವಚನವು ಎಂದೂ ಸುಳಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಹಾರಾಣಿಯು ಶುಭತಿಧಿ ವಾರ, ಸತ್ಯಕೃತಿಭವಃಪೂರ್ವಾದಲ್ಲಿ ದೇವಿಪ್ರಯಾನ ಪುತ್ರನನ್ನು ಸುಖರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು. ಸದ್ಗುರುಗಳ ವಚನದ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾದ ರಾಜನು, ತನ್ನ ರಾಜೀಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಮಗನನ್ನು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರದ ಅಂಬಾರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ

ಪುತ್ರನನ್ನಿಂಬಿ ಸರೆಲ ನಾವುಜ್ಞ ವೈಭವಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಮೇರವಟಿಗೆ
ಯನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಲ್ ಇಹ ವಿಜ್ಯಂಭಣಿ
ಯಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜಾಪರಿವಾರಸನೇತನಾಗಿ ರಾಜಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರ ಸಮಾರಂಭವನನ್ನು
ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಸಾರದನು.

ಸಂಜಾಂಸಿಗಳಾದ ಮುಹಿಗಳ ನಿಜನಾವೃತ ಭವಿಷ್ಯನಾಳಿಯ ಕನಸು
ನನಸಾದ್ಯಿರಿಂದ, ಸಮಸ್ತರೂ ಸಂತೋಷಭರಿತರಂತರಿ, ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಬಿಗೆ
ಯಿಟ್ಟು, ನಿಂಥಾನಾದಿತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುವರಾಗಿ ಸಂಜಾಂಸಿಗಳಿಂದಶ್ರೋಣಿಸಲ್ಪಡು
ತ್ತಿರುವ ದಯಾಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಸಂಖರಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿವನ್ನು
ಕಳಿದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಮನ್ಮೇ ವರಂ ಹರಿಹರಾದಯ ನವ ದೃಷ್ಟಾ |
ದೃಷ್ಟೇಷು ಯೇಷು ಹೃದಯಂ ತ್ವಯಿ ಕೇಷಣಮೇತಿ ||
ಕಂ ವಿಕ್ರಿತೇನ ಅವತಾ ಥುವಿ ಯೇಷನ ನಾನ್ಯಃ |
ಕಾಷಿನ್ನಿಂದೋ ಹರಕಿ ನಾಥ ಭವಾಂತರೇತಿ ||೧೧||

ಪರುಂಡಿ - ೬೦ ಪ್ರೀತಂ ಅರ್ಜಂ ಇವೋ ಪಂಜಂಸಮಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ೬೦ ನಮೋ ಭಗವತೆ ಕತ್ಯಭಯ ನಿಬಾರಣಾಯ ನಮಃ | ೬೦
ನಮಃ ಮಾತ್ರಭದ್ರಾ ಜಯ ವಿಜಯ ಅಪರಾಜಿತಸರ್ವ ಸೌಭಾಗ್ಯಂ
ಸರ್ವ ಸಾಖ್ಯಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ - ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪರಿಣಮಾಡಿದವರಿಗೆ
ಸರ್ವರೂ ನಶವಾಗುತ್ತಾರೆ. ೧೦ಗಾರ, ಬೆಳ್ಳ ಅಥವಾ
ತಾಮ್ರ ತಗಡಿನಿಂದ ತಯಾರಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ
ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಉಲ್ಲಿಂದಿಸಿ ವರಿಗೆ
ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ೧೦ ಜವ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವಜನಗಳಿಂದ
ಪ್ರತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾಧರ್ (ಕಾವ್ಯಾಗ) — ಓ ಭಗವಂತನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ದರ್ಶನ
ಮಾಡುವದಕ್ಕೆಂತ ಮೊದಲು ಹರಿಹರಾದ ದೇವರ್ಮಳನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ
ದುದೇ ಒಕ್ಕೆಯಾದಾಯಿತು. ಯಾಕಂದರೆ (ಕ್ರಾರಾಕಾರಾದ) ಅವರನ್ನು
ದರ್ಶನಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಪರಮಾದಿತರಾದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಿಂದ
ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವು
ದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದ ಫಲವೆಂದರೆ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇವನೂ
ನನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅಪಕರಣಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನ
ಚಿತ್ತವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿದೆ. ||೧೧||

ಇಗನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಿಸಿದ

ಜೀವನಂದಿ ಮುನಿಯ ಕಥೆ ||೧೨||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇವಸತ್ತನವೆಂಬ ನಗರವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ದೇಶಸಂಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟಿ ಜೀವನಂದಿ ಎಂಬ ಮುನಿಗಳು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಆಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಶೈವಸಂಪದ್ವಾಯದವರೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರವಕರಾರೂ
ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತುತಿಸಿದರು ನಗರವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸದು ರೂಪಿನ ಉಪದೇಶ
ವಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಶೈವಾಗಿರುವರೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಉಪಸನಾ ದೇವತಾಸಾಧನವಾದ
ಶಿವಾಲಯ ಒಂದು ನಿರ್ವಿಕಲಾಭವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಸೋನೇಶ್ವರನ
ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಾಫಿಸಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ವಿಜಾಪುರ್ವಿನ್ಹೊಂದರು.

ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಸ್ವಧರ್ಮ
ಪ್ರಭಾವಕ ಜಿನ ಮುನಿಗಳು, ಆ ಸೋನೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಪಸ್ಸಿಗೆ
ನಿಂತರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಸಮಸ್ತರೂ ದಿಗ್ಂಬರರಾದ ಜೈನ ಮನಿಯನ್ನು

ನೊಡಿರಿ; ಅವರು ನಮ್ಮು ಸೋನೇಶ್ವರನ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪಹ್ನಿಗೆ ನಿಂತಿರು ವುದರಿಂದ ನಮ್ಮು ಶೈವ ಧರ್ಮವೇ ಶ್ರೀಷ್ಟ ವೆಂದು ಪ್ರಸಾರಮಾಡಿದರು.

ವೀರರಾಗರೂಪಧಾರಿಗಳಾದ ಜೀವನಂದಿ ಮುನಿಗಳು ಜಿನೇಶ್ವರ ನಿಂದ ಲೋಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಉಪದೇಶಿಸಲಿಟ್ಟಿ, ಅಂಂಸಾಮಯವಾದ ಜೈನ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರವಚನಮಾಡುತ್ತಾ, “ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಮೋಕ್ಷ ಸುಖಲಾಭವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಜೈನಧರ್ಮವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಜಿನಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾದ ದೇವರಿಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಷ್ಣಿ ಮಹೇಶ್ವರರಿಲ್ಲ ಮನವಚನ ಕಾರ್ಯ ಕುಂದಿತೆಯಂದ ದೇವಾಧಿದೇವನಾದ ಶ್ರೀ ಜಿನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರಾಜಿಸುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀಗಳವರ ದಿವ್ಯ ವಚನಾವೃತ ಪಾನಮಾಡಿದ ಶೈವಭಕ್ತಶ್ರೀಎಂಬು “ ಎಲ್ಲಿ ಗುರುದೇವನೇ, ನಮ್ಮು ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಸುರೂಪನಾದ ಜಿನನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರಸುವುದು ಸತ್ಯವಿದ್ವರೆ ನಾವು ಸರ್ವರೂ ಸ್ವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜಿನೇಶ್ವರನ ಮತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನ್ನ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ದಯಾಧರ್ಮತತ್ವಸ್ಥಿಗಳಾದ ಮುನಿವರ್ಯರು ತದೇಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕಾನ್ಯನುಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಿಸಿ ಆ ತಿವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮನುಂತ್ರ ಕತ್ತಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಷ್ಣಿ, ಮಹೇಶ್ವರರೇ ಮೂಲಾದ ದೇವತಾಗಳ ವನ್ನು ನಿರ್ವಿಷಿ, ಅವರಿಂದ ಶ್ರೀ ಜಿನೇಶ್ವರನ ಪೂಜಾದಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಮಾಹಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದರು.

ಈ ಮಹಾ ಮಹಿನೇಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕ್ಷಿತರಾದ ಸರ್ವರೂ ಶದುರು ಸಾಂಖ್ಯ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಪುನಿರಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಧಾರ್ಯ ವಾದಿತ್ವದ ಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ಶೈಖಿ, ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಲಾಭವನ್ನೀಯುವ ಜೈನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಜನಮತಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಸ್ವೀಕಾರ ಕರ್ತಾನಿ ಕರ್ತಕೀರ್ತಿ ಜನರುಂತಿ ಪ್ರತಾ |
ನಾನ್ಯಾ ಸುತಂ ತ್ಯಾದುವೆಂಂ ಜನನಿಂ ಪ್ರಸಾತಾ ||
ಸವಾದಿತೀರ್ಥ ದಧತಿ ಭಾನಿ ಸಕಸ್ತರಿತ್ತಿಂ |
ಪ್ರಾಜ್ಯೇನ ದಿಗ್ಂ ನರ್ಯತಿ ಸ್ವರದಂತುಜಾಲಂ ||೨೫||

ಹುಣಿ - ಸಿಂ ಹ್ರಿಂ ಅರ್ದ್ದಂ ಇಮೋ ಅಗಾಸಗಾಮಿಂಣಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಸಿಂ ನಮೋ ಶ್ರೀ ವಿರೇಂ ಜ್ಯಂಭಯು ಶ ಮೋಹಯು ಸ್ವಂಭಯು ಶ ಅವಧಾರಣಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ - ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿ ಬೇಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ಆಫವ ತಾಮುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ಬರಿದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸವಿಂದಲ್ಲಿಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸಿ ಅಗವಾರದ ಪರೀಗಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜನಮಾಡಿ
ದರಿ ದಾಕಿನಿ ಶಾಕಿನಿ ಭೂತಸಿಶಾಚವ್ಯಂತರ ಗ್ರಹಗಳು ಬಿಟ್ಟು
ದೋಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೇರಳಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸರ್ವ ಸ್ವೀ ಪುರುಷರ ಸರ್ವದುಃಖಗಳು
ನಿವಾರಣೆ ಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೨೭) - ಈ ಭಗವಂತನೇ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯರತ್ನ
ಹೆತ್ತಿಂಥ ಸ್ವೀಯರು ಅನೇಕರಿದ್ವಾರೆ, ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯೆಂತೆ ತಮಗೆ
ಸಮಾನನಾದ ಪ್ರತ್ಯನನ್ನು ಯಾವ ಸ್ವೀಯಾ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಾಕ್ಕೆತ್ರಗಳು
ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ನೆ ಆದರಿ ತೇಜಃಪುಂಜನಾದ ಸೂರ್ಯನು ನೂತ್ರ
ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕೆನಲ್ಲಿಯೇ ಉದಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರಂತೆ ಜಾ ನಸೂರ್ಯನಾದ
ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯವು ಪುಣ್ಯಮಾತೆಯಾದ (ಮರುದೇವಿಗೆ) ಮಾತ್ರ
ಸ್ತುತಿನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೨೨ ನೇ ಕಾನ್ಶವನ್ನು ಸೃಂಹಿದ

ಮತಿಸಾಗರ ಮುನಿಯ ಕಥೆ ||೧೬||

ಭರತಕ್ಕೇತ್ತೆದ ಗೌಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ ಮತಾಶ್ರಯಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಎಂಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯಭಾರವನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಜಾನಿಯಾದ ಮತಿಸಾಗರರಿಂಬ ಮುನಿಗಳು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವರೊಂದನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಾದಮಾಡಿ ಜಯಾರ್ಥಿನಾಗಿ ರಾಜಮನ್ನಣಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಭಿಲಾಷಿ ಲೋಧಿ ಭೀರು ಅಲಿಜಾಂಕಾನಿಯಾದ ಬುದ್ಧ ಭಿಕ್ಷು ಬಂದು ಜಿನ ಮುನಿಗಳೊಂದೆ ಹಾದ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶನಾಗಿ, “ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕವಾದುವು, ಪರಿಮಾಣಗಳ ಸೇರುವಿಕೆಯಿಂದ ಕರೀರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಹಂಚಭೂತಾತ್ಮಕವಾದ ಕರೀರವು ಮಣಿನ ಪಾತ್ರೀಯು ಒಡೆದು ನುಚ್ಚಿನೂರಾಗಿ ಮಣಿಗ್ಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಜೀವನ ಕರೀರವು ಪ್ರಭ್ರಿಯು ಹಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲಯಹೊಂದುವದು ಪುನಃಫಂನ್ನೇಂಬದು ಒಂದು ಕಟ್ಟುಕಂಥಿ. ಜೀವಿಸಿರುವಾಗಲೇ ಇಚ್ಛಿಯಂತೆ ಕರ್ಮವೈ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಶ್ರೀಯಸ್ತರ ” ಎಂಬ ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದನು.

ಜಿನಮುನಿಗಳು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಮೃತಿಯನ್ನೀಯದೇ “ ಮಣಿನ ಪಾತ್ರೀಯು ಒಡೆದು ನುಚ್ಚಿನೂರಾದುದರಿಂದ ಪಾತ್ರೀಯ ರೂಪವು ವಿರೂಪವಾಯಿತೇ ಏನಿಃ ಪಾತ್ರೀಯನ್ನು ಮಾಡಲುಪರೋಗಿಸಿದ ಮಣಿನ ಸ್ವಭಾವ ಲಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಜಾಂತ ದರ್ಕನ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಆತ್ಮನು ಪರವಸ್ತಿಗಳ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾರ್ಪೂರ್ವಾಜಾತ ಕರ್ಮಕ್ಕುನುಸಾರವಾಗಿ ಹಣಿವು ನೀರಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕವಾದ ರೋಗ ರೂಜಿನಗಳಿಗೆ ನೀಕ್ಕು ಲಯವಾಗುವ ಜಡಕರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಜತುಗರ್ತಿಭ್ರಮಣರೂಪಕವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಳಿಲಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪದೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಕರೀರಾಂಗದ ಬೆರಳನ

ಉಗುರುಣಿಕ್ಕನ್ನು ಕತ್ತಿರಿಸಿದರೆ, ಉಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ನೆತ್ತಿಯವರೆಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರೀರವನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತ್ಮನ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದ ಬೆರಳನ ಉಗುರು ಪ್ರವರ್ಧಿಸಿದಾನಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ಅದರೆ ಸುಖದಿಂದ ಬೇರೆಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉಗುರಿನ ತುಂಡು ಜಡಪದಾರ್ಥವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬೆಳಿಯಲಾರದು. ಪಾಪಬ್ರಜ್ಯ ಕರ್ಮಗಳ ಕೋಟಿಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀಕ್ಕಿರುವ ಜೈತನ್ಯವಯ ಆತ್ಮನು ಜಡಕರೀರದಲ್ಲಿ ಕಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಂಗಾರದಂತೆ ಪುಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಪರಾಗದಂತೆ, ಹಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾಳ ತುಪ್ಪದಂತೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಸೇರಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೇತನ ಸ್ವಭಾವನೂ, ಜಾನಮಯನೂ, ಪಜನಸ್ವಭಾವ ಗುಣಾಂದ ಕೂಡಿ ಕರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮನನ್ನು ಜಾಂತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಈ ಜಡ ಕರ್ಮ ಭಿಕ್ಷುವಿಗೆ ಗೋಽಜರವಾಗಃವ ಜಡಕರೀರದಿಂದ ಕಾಜಾವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂಬ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯತ್ವ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಕರಿತಯನ್ನು ವಿಶದಿಕೆ ರಿಸಿ, ಪರಮತೀಯ ಬೌದ್ಧನುತ್ತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ವಿಖ್ಯಾತರಾದರು.

ಪರಾಜಿತನಾದ ಬುದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುವು, ಮಾನಭಂಗದ ನಿದಾನ ಶಲ್ಯದಿಂದ ಮರಣಹೊಂದಿ, ದುರ್ಬಾದಿಧಿಯ ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ತನ್ನ ನೈಕೆಯಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕುಧಾರ್ಮಾರ್ಯಂರಾದ ಶ್ರವಕರುಗಳಿಗೆ ದಾಹಜ್ಞರ, ಉದರವಾಯಾದಿಗುಲ್ಕೂತ್ತಾಲೆ ಮೊದಲಾದ ಆನೇಕ ವಿಧವಾದ ರೋಗಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಕ್ಷನ ಉಪಟಿಕವನ್ನು ಸಹಿಸಬಾರದ ಜನರು ಮಹಾವಿದಾನ್ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡಿಸಿದ ಯಂತ್ರ, ಮಂತ್ರಶಾಂತಿ ಪ್ರಾಜಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಪಯೋಽಜನವಾದುವು.

ಮತಿಸಾಗರ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ಕಾವೃಪಂತ್ರ ಜಿಷ್ಟಿ ನಿಧಿ ಪಡೆದರು. ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಂಡಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನುಂತ್ರಪೂರಿತ ನೀರಿನಿಂದ ಯಕ್ಷನ ಸಾಫನಕ್ಕೆ ಹೊಗಿ ಮಂತ್ರಪೂರಿತ ಜಲವನ್ನು ತುಲ್ಯಸ್ಥಿತಿ ಸರ್ವರೂ ಉಪಟಿಕದಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಅರೋಗ್ಯಪಡೆದು, ಆತ್ಮಯಾದಿಂದ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಹಿನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಪರಮಕೀರ್ತನವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದ ಕೆಲವರು, ತನ್ನರಾಜನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ನಡೆದ ವೈತ್ರಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸಿಯರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ, ಸ್ವಾಮತಾಂಧನಾದ ರಾಜನ ಹೋಪವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಗೊಳಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಜನ ಪ್ರೇಮಭಾಷಣದಿಂದ ಕುಪಿತನಾದ ರಾಜನು, ನಿಷ್ಪಲ್ವವ ಹೃದಯ ಶಾಂತ ಚಿತ್ತದ ಜಿನಮುನಿಗಳ ಸಾನಕೆ ಹೋಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಾನಾವಿಧಾನದ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲನುಜ್ಞಯನ್ನಿತ್ತ, ತನ್ನ ಸಾವಿರ ಭಟ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿನು. ರಾಜಾಜ್ಞಾನಸಾರ ದುಷ್ಪ ಹೇತುವಿನಿಂದ ಹೋದ ಭಟ್ಟರು ಜಿನಮುನಿಯ ಸಮಾಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರಲು ನಿಸ್ತೇಜರಾಗಿ ಸ್ತಂಭಿಭೂತರಾದರು. ಇತ್ತ ರಾಜನ ರಾಣೀವಾಸದ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಲಾಲಿದ್ವಿತ್ಯಂಚಾರವಾದಂತಾಗಿ ಸಹಿಸಲಕ್ಕೊಂಡ ವೈ ಕೈ ನೋವುಗಳಿಂದ ಪರಿತಪ್ತರಾಗಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವೈ ನಡುಗಿದವನಾದ ರಾಜನು ಪರಿಧಿಮಾರ್ಯಾಯ: ಗುರುಗಳಿಗೆ ಉಪಸರ್ಗ ಕೊಡಲು ಆಳ್ಳಿಯಿತ್ತದರ ಫಲವೆಂದು ಅರಿತನಾಗಿ, ಮುನಿಗಳ ಸಮಾಧವನ್ನು ಸೇರಿ ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಉಪಸರ್ಗ ಭಾವನೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಟೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೂಡಲನ್ನಿಷ್ಟೇಯಿತ್ತದ್ವೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಟ್ಟಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಾಷ್ಟಾಂಗ ನನುಸ್ಥಾರಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಾಯಾಜನೆಗೆದನು.

ಮನಃಕ್ಲೇಶವಿಲ್ಲದ ಸರ್ವರನ್ನು ಸಮಕಾದ್ವಿಷಿಯಿಂದ ಕಾಣಿಸದ್ದುರುಗಳಾದ ಮುನಿಗಳು “ಸದ್ಭಾವಂಪ್ರದ್ಭರಸ್ತ” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಪೂರಿತವಾದ ನೀರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸ್ಹಿಸಲು, ಸರ್ವರೂ ನಿರೋಗಿಗಳಾಗಿ ಹವಾನಂದದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ್ಯದರು. ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಮಾಹಿಮೆಯನ್ನು ರತ್ಯಾಕ್ರನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಸಾಗಿ, ಜೀವನಮತವನ್ನು ಹೊಗಳಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜನಿರಾರವೆಲ್ಲಾ ಸವ್ಯಕ್ತಪಭಾವನೆ ಯಿಂದ ಜೀವನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾನ್ನಿಟ್ಟು ರಾಜನೊಂದನೇ ಸರ್ವರೂ ಶ್ರವಕ ಪ್ರತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬೌದ್ಧಮತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ ಜಿನ ಮತಾವಲಿಂಬಿಗಳಾದರು.

ಕಾವ್ಯ - ತನ್ನಮನಸಂತಿ ಮುನಯು: ಪರಮಂ ಪರಿಕ್ರಂ |
ಆದಿತ್ಯವರ್ಣಮನುಲಂ ತಮಸಃ ಸರಸ್ವತ |
ತನ್ನಮೇವ ಸಮೃಗುಪಲಭ್ಯ ಜಯಿಂತಿ ಮೃತ್ಯು |
ನಾನ್ಯಾತ್ಮಿವಶಿವಪದಸ್ಯ ಮುನಿಂದ್ರ ಪಂಥಾ: ||೨೬||

ಪುಣಿ - ೭೦ ಪ್ರೀ ಅರ್ಥಂ ಇವೋ ಆಮುಖಸಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ೭೦ ನಮೋ ಭಗವತೇ ಜಯಾವತಿ ಮನು ಸಮಾಂತಾರ್ಥಂ
ನೋಕ್ಷಸುಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ - ಭಾವಕ್ತಾಧಿಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಜಿಸಿಸುವ ಸಂಸಾರೀ
ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಅಪವೃತ್ಯಾಲಂಬಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾರ,
ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ತಾಮುದ ತಗಡಿನ ಯಂತ್ರವು ಇಡ್ಡರೆ ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಗಂರ ಸಾರೆ ಜಿಸಿದರೆ
ತನ್ನ ಕರೀರ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಭೂತ ವೇತಗಳ
ಬಾಧೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೭೧) — ಹೇ ಮುನಿರಾಜನೇ ! ತಮ್ಮನು
ಧ್ಯಾನಿತೀಲರಾದ ಮುನಿಗಳು ಕತ್ತಲೆಯ ಎದುರಿಗೆ (ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ
ಯನ್ನು ಸುಜ್ಞಾನೆವೆಂಬ ತೇಜೋರಾತಿಯಿಂದ) ತೇಜಃಪುಂಜನಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳ
ಸೂರ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಕಲಕಮರ್ಹಿತ ಪರಿಶುದ್ಧ
ಪರಮಾತ್ಮಾದ ತಮ್ಮ ಹೊರಕು ಮತ್ತಾವುದೂ ಹೊಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಗ
ಲಾರದೆಂದು ತಮ್ಮನೇ ಧಾರ್ಮಿಸುವ ಧರ್ಮತ್ವರು ಜೆತುಗರ್ತಿ
ಭೃಮಣಿಸುವಾದ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮಾಲಕಾರಣವಾದ ವೃತ್ಯವನ್ನು
ಜಯಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸೈರಿಸಿ ಫಲಪಡಿದ
ಆಯ್ರನಂದಿ ಮುನಿಯ ಕಥೆ ||೧೫||

ಭರತಕ್ಕೇತ್ತದ ಅವಂತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಲ ಸಂಪತ್ತಮೃದಿಯಿಂದ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಮೇರಿಯಾವ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಉಜ್ಜವಲಿನಿಂಬ ವಟ್ಟಣವು ತೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ನಗರದ ಮಧ್ಯ ತಾರಾಗಣದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯಾವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ದೇರಿಸ್ತವಾನಾಗಿ ಮೇರಿಯಾವ ಚಂಡಿದೇವಿಯ ಮಂದಿರವು ಇದ್ದಿತು. ಸದ್ಗ್ರಹೇತ್ತದರ್ಶನ ಲಾಭಾಕಾಂಶೀಗಳಾಗಿ ಹೊರಟು ದಿವೈಕರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಹನು ದಲ್ಲಿರುವವರಾದ, ಚಾರಿತ್ರಭಾವಣ ಆಯ್ರನಂದಿ ಮುನಿಗಳು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಗರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂಡಿಕಾ ದೇವಸಾಧನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಪಸ್ಯಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಧಮುಂದೇವತೆಯಾದ ಚಂಡಿಕೆಯು ಕೊಪಾವಿವ್ಯಾಳಾಗಿ ತನ್ನ ಕರ್ತೀ ಸಾಮಧ್ಯ ಬಲದಿಂದ ದೂಷ್ಯಸ್ವಭಾವದ ಕೂರ ಮೃಗಗಳಾದ ಹೂಲಿ, ಸೀಕ, ಸರ್ವ ಮೇದಲಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕರ್ಚಭಾವದ ಭಯಂಕರ ಘಜನೆಯಿಂದ ಆಭರಿಸುತ್ತಾ ಅಷಕ್ಷಿನೀರುವಾದ ಗುಡುಗು, ವಿಂಚು, ಸಿಲಿಲುಗಳ ಆಂಬರದ ಭಯಂಕರ ಕಬ್ಬಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದವರ ಕೆವಿಗಳೇ ಗಡಚಿಕ್ಕುವಂತೆ ನಾಡಿ ನಾನಾತರದ ಭಯಾನಕ ವಿದ್ಯಮಾನ ಗಳಿಂದ, ಧ್ವನಾರೂಢರಾದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಉಪಸರ್ಗವಾಡಿದಳು. ಆದರೆ ತವೇಕಚಿಕ್ಕಿದಿಂದ ವರನಾತ್ಮಕ ಧ್ವನಿ ನಿರತರಾದ ಮುನಿಗಳ ಮನೋಧಾರಕ್ಕಿತ್ಯಾ ಕಂಚಿಕ್ಕೂ ಅಳಲಿವಾಗದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡ ದೇವತೆಯು ಶ್ರೀಗಳನರ ಶಬ್ದ ಧ್ವನಿಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ತನ್ನ ಕ್ರಾರಸ್ವಭಾವವನನ್ನು ತೊರೆದು ರಾಂತಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಳಾಗಿ ಮುನಿಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆರಿಗಿ “ತನಿಂದ ಬೀರುತ್ತದ ಶರಾಯವನ್ನು ಪ್ರೇಸಿಸಿದರೂ ಪ್ರಶಾಂತಹೃದಯದಿಂದ ಈದೇರಿಸಿ ಕೊಡುವೇನು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

ಇವಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮುನಿಪುಂಗವರು “ಎಲ್ಲೆ ದೇವಿಯೇ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ

ಸಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಸಮೃದ್ಧವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನೀನು ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನರಕ ಮಾಗಾರವಲಂಬನದ ಪಾಪಮಯವಾದ ಪ್ರಾಣಿಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಜೀವದಯಾವರ ಸಾಗಮ ಮಾಗಾರವಿಲಂಬಿಯಾಗಿ ಜಗಜ್ಞನನ್ನಿಜಗಳ್ಳಾತ್ತಾ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸರ್ವ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಜೀವದಾನ ನೀಡುವ ಆದರ್ಶವಾತ್ಮಯಾಗಿ ಈ ಮತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಸಾನಕೆ ಹೊರಟಿಕೊಂಡು ಇದರಿಂದ ನಿನಗೂ ಪ್ರಣಿಲಭಿಸಬ್ದಾದೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ವ್ಯಂದದವರೂ ಸಹ ಅಹಿಂಸಾವ್ರತಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಣಿ ಮಾಗಾರವಲಂಬನದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಮೊಕ್ಕೆ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು ದೇವಿಯು ಸಮೃದ್ಧಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನ್ನಸ್ವಸಾಧನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿಕೊಂಡಳು.

ಇಂಥಃ ಆಮೋಽನಾದ ಮುನಿ ವಚನಾಪ್ಯತ ಪಾನವಾಡಿದವರಾದ ನಗರವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೈತರಾಗಿ ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಸದ್ಗುರು ಜೀವ ದಯಾಪರಧಮಾವರ್ತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಶೈಂಧವರು ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಮಂಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಕಾವ್ಯ - ತಮ್ಮಮನ್ಯಯಂವಿಭುಮಂತಃ ಮಸಂಖ್ಯಮಾಣಂ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಮಿಕ್ತರಮನಂತಮನಂಗಕೇತ್ಯಂ ॥
ಯೋಗೀತ್ಯರಂ ವಿದಿತಯೋಗಮನೇಕಮೇಂಕಂ ।
ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಮಾಲಂ ಪ್ರಮಂತಿ ಸಂತಃ ॥೨೪॥

ಖಂಡಿ - ೨೦ ಖಿಂಣಂ ಇಮೋ ದಿತಿಮಿಸಾಣಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ೨೧ ಸಮೋ ಆರಹಂತಾಣಂ ಸ್ವಾವರಜಂಗಮುಂ ನಾಯಕರಮುಂ
ಸರ್ಕಲ ವಿವರಂ ಯಂಧೃತೇ ಆಪ್ರಣಮಿತಾಯಜೀದ್ವಿಷ್ಟ
ವಿಷಾನ್ನಸಿನಾ ಕಾರಂ ಹೀರಂ ಹೌರಂ ಹೃಂತ್ರಃ ಅಸಿ ಆ ಉಸಾ
ರ್ಯಾತ್ರಂ ರ್ಯಾತ್ರಾ ಸ್ವಾತಾ ॥ ೨೧ ಸಮೋ ಭಗವತೇ ನಷ್ಟಮಾರ್ಗ
ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವಸಮಿಹಿತಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾತಾ ॥

ವಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಗ ವಾರ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಜಪನಾಡಿದರೆ ಗ್ರಹದೋಷ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೀಳಿ ಬಂಗಾರ ಅಥವ ತಾಮ್ರದ ಯಂತ್ರ ಸಮಿಂಧಲಿಟ್ಟಿ ಶೊಂದರೆ ಮಾಧಾರಿಸಿದೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾಭರ್ತ (ಕಾವ್ಯ ಅಳು) — ಓ ಪ್ರಭುವೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಪುರುಷರು ಸ್ವಿತ್ತ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಸ್ವರೂಪನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು ಹರವೈಪ್ರಯ್ಯದ್ವಿತೀಯಾಭಿತನನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು, ಚಿಂತಸುಪ್ರದಕ್ಷಿ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿ ವನನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು ನಣಿ ಸಲಶಕ್ಕೆ ವಾದ ಗುಣವುಳ್ಳ ವನನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು, ಅದಿತೀರ್ಥಂಕರನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು ಸಕಲಾವರಣ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಿಡಲಿಟ್ಟಿ ಶುದ್ಧ ಪರನಾಶ್ವರಾವ ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ವ ವನನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು ಅಥವಾ ಸರ್ವದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರು, ಅನ್ತಜ್ಞಾನಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಅನಂತ ಎಂಬ ಕಬ್ಬದಿಂದ ಕರಿಯಲ್ಪಡುವವನಾಗಿರುತ್ತಾರು ಮನ್ಯಾಧಿನಿಗೆ ವಿನಾಶಕೂಚಕವಾದ ಕೇತುಗ್ರಹ ಸಮಾನನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು ಯಾವ ನಿಯಮಾದಿ ಎಂಟುಪ್ರಶಾರ ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು ಗುಣವರ್ಯಯಗಳ ಅವೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ರೂಪನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು, ಚೀವ ದ್ರವ್ಯದ ಅವೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಏಕರೂಪನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರು ಅಥವಾ ತಪುಗೆ ಸಮಾನವಾದ ವಸ್ತುವೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅದ್ವಿತೀಯನನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನುಡಿತ್ವಾದ ಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರು ಯೇಗ್ರಹನೇ ಇರುತ್ತದೆ. ||ಅಳು||

ಕಾವ್ಯ - ಬುದ್ಧಸ್ವಾಮೇವ ವಿಖಿಧಾರ್ಚತಬುದ್ಧಿಜೋಧಾ- ।
ತ್ವರಂ ಕಂಕರೋಽಿ ಭುವನಶ್ರಯಕರತ್ವಾ- ||
ಧಾತಾಸಿ ಧೀರ ತಿವನಾಗರವಿಧೇಯಿಧಾನಾ- |
ಧೃತ್ಯಂ ತ್ಯಾಮೇವಭಗವನನ್ನುರುಜೀತ್ಯೋಸಿ ||ಅಳು||

ಖಂಡಿ - ೬೦ ಹ್ಯಾಂ ಹ್ಯಾಂ ಹ್ಯಾಂ ತ್ರಂ ಅಂ ಹ್ಯಾಂ ಉಗ್ಗ ತವಾಣಂ ||

ಮಂತ್ರ - ೬೦ ಹ್ಯಾಂ ಹ್ಯಾಂ ಹ್ಯಾಂ ತ್ರಂ ತ್ರಂ ತ್ರಂ ಅಸಿ ಅ ಉಸಾ ರ್ಯಾಂ ರ್ಯಾಂ ರ್ಯಾಂ ಸ್ವಾಹಾ | ೬೦ ಸಹೋ ಭಗವತೇ ಜಯ ವಿಜಯ ಅರಾಜತೇ ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯಂ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಶನಾಡಿ ಬಂಗಾರ ಬೀಳಿ ಅಥವ ತಾಮ್ರದ ತಗಿದನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅಗ ವಾರ ದಿನಂ ಪ್ರತಿ ಗಂಂಬ ಜಪನಾಡಿ ತ್ರಿಕಾಲದಿಲ್ಲಾ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಪೂರಿತ ಗಂಂಬ ಪುಷ್ಟಾಚಿನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ತತ್ಪರಾಜು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲಿವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ್ಯಾ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಯುಧವು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ ವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾಭರ್ತ (ಕಾವ್ಯ ಅಳು) — ಅದಿತೀರ್ಥಂಕರನೇ ! ನೀನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬುದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾರು ಮಾರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೆಲ್ಪಾಳವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಶಂಕರನಾಗಿರುತ್ತಾರು ನೋಕ್ಕಿನಾಗರವಿಧಿಯನ್ನು ದೇಳುವುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದೀರೆ ನೀನೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಸರ್ವಶ್ರೀಷ್ಟನಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾಗಿ ನೋಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದೀರೆ ||ಅಳು||